

VOGEL

Komedie van Frans Busschots

PERSONEN

4 dames, 6 heren, of 5d en 5 h, eventueel figuranten.

VROUWEN:

Theresia (Trees), weduwe, 50 jaar.

Flip, 25 jaar. Detective undercover. Een beetje onbezonnen.

Flap, 25 jaar. Detective undercover. Nogal streng.

Anneke, 30 jaar. Frêle juffrouw.

MANNEN:

Vogel, 28 jaar. Cafébaas.

Luc, 20 jaar. Computerspecialist.

Herman, 65 jaar.

Paul, 30 jaar. Gemeentearbeider.

I.T., 30 jaar.

George, burgemeester, 45 jaar.

Eventueel figuranten als passanten, en als deelnemers aan de receptie (slot).

DECOR

Een open ruimte aan de rand van de woonsite, een pleintje.

Links: een bank en een picknicktafel in de buurt van een straatlantaarn.

De eventuele doeken of struikgewas moeten de uitloper van het stadspark simuleren. Indien mogelijk mogen de linker en rechterkant ook het silhouet van een huizenrij vormen.

Links achter: een ruimte tussen het café en het park. Er is daar ook ergens een straatlantaarn geplaatst.

Achter: de voorgevel van het café van Vogel (café "Vogel"). Deur, raam en terras met 2 tafeltjes en enkele stoelen.

Rechts achter: de doorgang naar het dorp.

Midden: een veel te kleine fontein. Ze mag geenszins het spel verhinderen (zichtbaarheid van het publiek, ...) Bij het eerste bedrijf is de fontein nog niet opgebouwd. Er staat alleen een grote houten kist (of grote kartonnen doos).

Rechts: een bankje in de buurt van een lantaarn. Deze lantaarn licht maar beperkt. Dit is het vrijershoekje.

EERSTE BEDRIJF

Rond de middag. Paul, een gemeentearbeider kijkt naar een grote houten kist (of kartonnen doos) waarin zich een plastieken fontein bevindt.

Haalt tabak en sigarettenpapier uit de grote houten gereedschapskoffer, rolt een sigaret, steekt de tabak terug in de gereedschapskist, neemt lucifers en steekt zijn sigaret aan. Zet zich op zijn grote houten gereedschapskist.

- Paul   Weer vier minuten dat ik niet moet werken. (kijkt voldaan naar de grote houten kist) Eigenlijk heb ik toch nogal carrière gemaakt. Bij de gemeente. (wandelt rond de kist) Vorig jaar begonnen als schildknaap bij de groendienst. Ik wist niet eens waarvoor een schop diende (doet voor alsof hij een schop vasthoudt) En toen ik het wel wist, mocht ik met de soep rijden. De warme maaltijden naar de oudjes brengen. Twee keer per week tanken en de gemeente betaalde mijn rijplezier. En nu doe ik alleen nog maar de speciale werkjes. Vertrouwenspersoon van de burgemeester. Speciale klusjesman, zul je zeggen, maar het is meer. (kijkt rond) Och, dat versta je toch niet. (bekijkt kist) Weten jullie wat er in die kist zit? (dooft sigaret, betast de kist) Ik wel! Iets speciaals! (haalt plan uit gereedschapskist, bekijkt plan, meet met meter) Verdorie! 't Is toch wel altijd hetzelfde! Ik zeg toch zo tegen Joske: zet dat ding een beetje aan de kant, maar wat zie je? (duwt tegen kist, die traag opschuift) En sterk moet je ook al zijn bij de gemeente. (duwt nog even aan de kist.)
- Vogel   (komt uit zijn deur en kijkt naar Paul) Je had die lindeboom moeten laten staan.
- Paul   Cafébazen weten altijd alles het best.
- Vogel   Wij horen ook veel leugens vertellen! (kijkt naar kist) Dat varkenskot staat in de weg voor mij. Ik zie niet meer door mijn raam.
- Paul   Zie jij anders wel?
- Vogel   Als ik mijn ogen opentrek wel.
- Paul   (kijkt naar kist, traag) Een zwaar geval. En dat blijft in de weg staan, misschien nog wel een hele week.
- Vogel   Ik peis van niet.
- Paul   Dat weegt wel duizend kilo.
- Vogel   Je moet dat toch maar verschuiven.
- Paul   Dat is het nu juist. (duwt nogmaals tegen kist) Verschuiven, zei je?
- Vogel   Ik zal eens wat helpen! (kijkt naar de kist, af.)
- Paul   Een eigenaardige manier om te helpen. En daar sta ik nu!

Vogel (terug op met 2 pinten bier. Drinkt van een pint en maakt aanstalten om ook de tweede pint uit te drinken, maar bedenkt zich.) Misschien zou jij...(wijst naar pint en dan naar Paul)

Paul Ik wil altijd goede werken doen. (steekt hand uit, Vogel trekt hand terug.)

Vogel Wij tweeën, wij zouden dat toch kunnen verplaatsen. (wijst naar de kist)

Paul Misschien, misschien kan ik dat wel alleen, als het een beetje meezit.

Vogel (geeft pint aan Paul) Het zal wel meezitten. Santé! (Vogel drinkt zijn glas leeg en Paul is er ook behendig in.)

Paul (geeft leeg glas aan Vogel) Een wondermiddel.

Vogel Ik weet het nog niet!

Paul (duwt tegen houten kist die meteen opschuift, is blijkbaar verrast door het resultaat.) Een wondermiddel.

Vogel (zet glazen op een van zijn terrastafeltjes, duwt tegen de kist die hij met één vinger kan verplaatsen, kijkt naar Paul die er grinnikend bij staat.) Een wondermiddel. (af met lege glazen)

Paul (kijkt Vogel na) Ik heb al beter bier gedronken. Maar dat moest ik betalen.

(Paul opent de kist.)

Paul 't Zal weer veel te vlug gedaan zijn.

(uit de geopende kist komen een heleboel plasticen buizen en een soort kuip te voorschijn. Sommige delen zijn ingepakt met papier en karton. Hij draagt de grote verpakkingsdelen weg.)

Vogel (Terug op met één pint in de hand, vanuit de deuropening, drinkt van de pint) Een tweede pint smaakt altijd beter.

Paul Ze zeggen dat. 't Kan waar zijn.

Vogel Ja, en zeker als de leidingen goed gespoeld zijn.

Paul (is kwaad) Ik had zo al een vermoeden.

Vogel Ik ook. (af)

(Paul knutselt verder aan die fontein, heel het speelveld ligt vol met plasticen buizen en toebehoren. De grote stukken van het verpakkingsmateriaal doet hij weg.)

(Trees, zeer levendig op. Blijft staan en kijkt naar alles wat er her en der verspreid ligt.)

Trees Hé, schoppensteel!

Paul (kijkt op, heeft geen te hoge dunk van Trees) Ha, de boze fee!

Trees (gemaakt kwaad) Snotaap, je moet me niet affronteren!

Paul Prinses, mijn verontschuldigen! (maakt een houterige buiging)

Trees (kijkt rond) Waar zijn die bloemen gebleven?

Paul Bloemen? Bloemen?

Trees Ja, zo van die dingen die min of meer rieken en regelmatig water nodig hebben.

Paul (gemaakt onschuldig) Geen plastieken bloemen dus. Bloemen? (kijkt rond)

Trees (gedecideerd) Maakt niet uit. Plastieken bloemen is ook goed.

Paul Dat versta ik niet.

Trees Als ik het maar versta, kieken.

Paul Haan.

Trees Kerktoenhaan. Niet kraaien en toch haan zijn.

Paul Over welke bloemen heb je het nu? Plastiek of echt?

Trees Och, 't is toch allemaal 't zelfde!

Paul Ja?

Trees 't Gaat om de pot die eraan hangt, sulleke!

Paul De pot?

Trees Als je zoiets tegen je flaporen krijgt. (kijkt uitdagend naar Paul)

Paul ...Sulleke!

Trees (wil weggaan) Tegen uwe ballonnekenkop is nog erger!

Paul Jij bent toch zo vriendelijk, vandaag?

Trees Niet vriendelijker dan anders. Als je als oudere vrouw vriendelijk bent tegen een onrijpe man, dan wordt dat altijd verkeerd geïnterpreteerd.

Paul (terwijl hij Trees nakijkt) Ik zou zelf mijn keuze wel kunnen maken, peis ik. (kijkt nog naar Trees, net voordat zij afgaat) Alhoewel...

(Paul werkt verder aan zijn fontein, hij bestudeert het plan. Herman, een oude man van 65 jaar komt op met een kleine bos bloemen- de volgende scènes wordt zijn bos bloemen altijd maar groter- kijkt rond)

Paul (kijkt naar Herman) Ha, de zon is er en dan komen de gepensioneerden als slakken uit hun huisje en worden ze actief.

Herman Die van de gemeente zouden dan ook moeten in actie komen. Maar voor hun is het alle dagen slecht weer.

Paul Ja?

Herman Als het regent dan worden ze nat en dat werkt niet zo goed. Als de zon schijnt dan hebben ze dorst. Ook niet goed. Een beetje sneeuw is misschien beter.

Paul Ja?

Herman Dat is schoppensteelweer. Ideaal om na te denken.

Paul 't Is goed te zien dat jij nooit gewerkt hebt.

Herman (naar Paul toe) Werken is voor de dommeriken. Ik heb altijd zien werken en daarvoor werd ik betaald. Te veel betaald, zelfs. Achteraf bekeken. En nu krijg ik nog iedere maand een soort interest uitbetaald, omdat ze mij vroeger te weinig betaalden.

(Paul kijkt naar zijn plan)

Herman En wat ga je maken, schoppensteel?

Paul Een kunstwerk!

Herman Dat is goed. Ik hou van kunst. (kijkt naar al die buizen) En wat zal het worden?

Paul Normaal weet ik het, maar het kan altijd nog iets anders worden.

Herman Ja?

Paul (bekijkt plan en draait het in een andere richting) 't Is te bezien. Als ik het plan zo hou (draait papier) of zo (draait terug met papier) Maar het wordt iets met buizen, plastieken buizen. En in de kelder van Vogel moet ik ook zijn.

Herman (bekijkt de tekening) Dat is iets voor specialisten. Ben jij daar niet een beetje te licht voor?

Paul 75 kg.

Herman Ik bedoel (wijst naar zijn hoofd).

Paul   Ik ben met de ploegbaas naar de fabriek geweest. Lekker koffie gedronken.

Herman   Je moet hier en daar een stukje afzagen en ...

Paul   Dat kan geen probleem zijn. En ik heb tijd.

Herman   Ik ook.

Paul   Maar jij komt te laat.

Herman   Te laat? Hoe weet jij dat?

Paul   De factuur en ikke: wij weten alles. Het is maar goed dat je te laat bent. Met zo een bloempje heb je toch geen succes.

Herman   Niet wat je weggeeft is belangrijk wel hoe je het weggeeft.

Paul   Maak dat maar aan de anderen wijs. Ik kijk alleen naar wat ik krijg. Met een doos verroeste nagels doe je niet veel.

Herman   Ben jij altijd zo vriendelijk als je moet werken?

Paul   Je stoort me. Ik moet nadenken en ik moet vriendelijk zijn. Wat moet ik eigenlijk doen?

Herman   (haalt een briefje uit zijn zak en geeft het aan Paul) Ga een pintje drinken bij Vogel.

Paul   (neemt geld aan) En als er iemand komt van de gemeente?

Herman   Ik heb voor de burgemeester gestemd. Mijn partij.

Paul   En hij weet dat?

Herman   Ik draag altijd de papiertjes rond.

Paul   (bekijkt briefje) Een pilske dus?

Herman   Ik zou een waterke pakken. Sprankelend. Daarbij: van een trappist krijg je nadorst.

Paul   Aan de gemeente werken is dienstverlening aan de gemeenschap. (naar café toe, net voordat hij binnengaat) Pas op mijn buizen! (af)

Herman   (zet zich, schikt de bloemen, bekijkt ze) Ze hadden er toch nog een bloempje meer mogen bijdoen. (zet zich en na een tijdje krijgt hij vaak, wanneer hij bijna ingeslapen is, komt Trees op. Ze ziet Herman zitten en stapt er naar toe.)

Trees   Slaapkop!

Herman (schikt) Ha, Trees. Jij?

Trees Mijn evenbeeld.

Herman Ik dacht dat jij over mijn arm wreef.

Trees Dat doe ik alleen over mijn eigen armen. Om de vliegen weg te jagen.

Herman Bij mij mag je dat doen zonder vliegen. (kijkt verliefd naar Trees)

Trees Je hebt precies een slaapkop.

Herman Ik heb bloemen bij.

Trees (monstert de bloemen) Ergens een voortuintje opgefrist?

Herman Recht van de Flora winkel.

Trees Zes rozen. Twee euro. (neemt bloemen aan) En een bloempot hadden ze daar niet zeker? (neemt bloemen aan) Dat had je niet moeten doen. Ik verjaar pas volgende week. (bekijkt bloemen) Ik zal ze vlug in een vaasje met water zetten. (naar af, nagestaard door Herman)

Vogel (in de deuropening van zijn café, met een pint in de hand, heeft het laatste nog niet gezien.) En gene kus gekregen, zeker?

Herman (ongelukkig, waar moeit die Vogel zich mee...) Een kus, wat is dat?

Vogel Iets wat jij daarnet niet kreeg.

Herman Was dat wel nodig?

Vogel In jouw geval niet. Het haalt toch niets uit. (doet twee stappen voorwaarts, kijkt naar waar Trees wegging, roept) Hallo! Oehoe!

Trees (terug op, naar Vogel toe) Mijn grote jongen.

Vogel (tot Herman) Haha! Had ze gezegd snotpiet dan was het niets geworden. (naar Trees toe, voor hij haar wil omhelzen) Herman, kom eens! (Herman komt. Vogel geeft de bloemen aan Herman en omhelst Trees. Het lijkt een geslaagde demonstratie. Hij kan er niet genoeg van krijgen.)

Trees (maakt zich los) Au! Mijn linkerpoot jeukt!

Vogel (tot Herman) Het begint al te jeuken!

Trees (maakt zich los, neemt de bloemen terug van Herman, kijkt naar Herman, wrijft over zijn linker voorarm, slaat hem in het gezicht.) Ik dacht dat er een vlieg zat. (af)

Vogel (tot Herman) Heb je het gehoord? Het jeukte al! (af)

(Herman is onder de indruk. Die Vogel toch! Zet zich, weet niet wat doen.)

Paul (van in de deuropening van het café met bijna leeg glas trappist. Herman kijkt naar Paul. Paul drinkt glas leeg met veel genoeg.) Leeg. (zet glas neer, kijkt naar Herman, ziet dat de bloemen weg zijn.) Toch succes gehad? (geen antwoord van Herman) Vroeger stond hier een lindeboom, toen kwamen de vrijers naar hier. Het is nog even wennen, peis ik. (naar Herman toe) Als je het met bloemen moet doen. In mijne tijd en ...pasop... Ik werkte altijd met mijn ogen. Véeel efficiënter! En veel goedkoper. (bekijkt plan, draait het om en nog eens om.) Het moet een echt kunstwerk worden. (neemt dubbele vouwmeter en meet tussen de twee banken vooraan. Herman maakt aanstalten om weg te gaan.) Straks spelen ze op de tv van "Thuis". Ik volg dat ook altijd. Die kunnen kussen! (Herman af, traag. Paul doet verder.)

George (op. Blijft staan en geniet ervan dat Paul zo ernstig bezig is.) Controle!!

Paul (kijkt op, geschrokken) Euh!

George Prachtig. Dit wordt beslist een kunstwerk! En je werkt volgens plan. Prachtig!

Paul (onderdanig) We doen ons best, burgemeester.

George (naar Paul toe, vertrouwelijk) Ik heb je gezegd dat je bij de gemeente kunt doorgroeien. Toen je bij de groendienst kwam, had je alleen maar onze partijkaart en kon je geen schop vasthouden.

Paul Dat is ook niet zo eenvoudig, burgemeester.

George Misschien wel. Nu ben je al bijna architect. (kijkt rond) Kunstenaar zou ik moeten zeggen. Gaat het een beetje?

Paul Een beetje wel, maar het is toch complex. Al die buizen en toestellen...

George Ik leef met je mee. Weet je wat? Ik ga een pintje drinken. Dan kun jij rustig verder. Ik wil je niet storen. (naar café toe, draait zich om en ziet dat Paul van dorst zijn mond opendoet.) Misschien heb jij ook dorst? (Paul weet niet wat antwoorden, wil wel, maar...) Kom, (kijkt op horloge) je tijd is toch al bijna om. Kom, Vogel zal wel iets fris hebben. Een glaasje water of zo. Alcohol tijdens de uren mag niet, dat weet je. Een limonade of zo... (Paul laat alles vallen en rent achter de burgemeester aan.)

Paul Een fris waterke... (spreekt zonder enthousiasme, de burgemeester ziet dat)

George Cola kan ook, maar daar plakken je lippen van. We zullen met een waterke beginnen en dan zien we wel hoe de werkzaamheden vorderen. (beiden af)

(Flip en Flap, twee vrouwelijke undercover agenten gekleed als homo's, zeer levendig op. Als ze niet spreken, dan zou je zeggen dat het écht mannen zijn. Flip is het meest beweeglijk en lijkt wel als homo op veroveringspad. Valse pruiken en sjaaltjes sieren het tweetal.)

Flap (de meest rationeelste van de twee is op het rechtergedeelte van het podium aangekomen, blijft staan, keert zich om naar Flip) We zijn er!

Flip (keek rond terwijl ze vlug naar Flap stapte, moet plots afremmen, botst tegen Flap. Flip springt met haar twee voeten op die van Flap. Alhoewel Flap de pijn voelt, schreeuwt Flip het uit.) Ammaaaaai! Ammaaaaai! (kijkt naar Flap) Deed het pijn? (springt terug op Flaps voeten) Aangekomen!

Flap (kwaad) Jij stomme ...

Flip (opgelucht) Het viel nog wel mee. Het had erger kunnen zijn.

Flap (kijkt nog kwaad naar Flip) We zijn er. Kijk uit.

Flip Ik bots maar ene keer! (blij) We zijn er. Oriënteren, waarnemen en diep ademhalen.

Flap Wat zou die rommel hier doen?

Flip In de plaats van die oude lindeboom komt een kunstwerk. (huppelt naar de gereedschapskist van Paul, leest) Schoppensteel. Paul.

Flap Bravo! Die Schoppensteel werkt bij de gemeente. En zit nu in het café van Vogel. Om zijn zweet te laten opdrogen. Er zal iemand getraakteerd hebben.

Flip (kijkt rond) Er klopt iets niet. Die lindeboom... met dat geel kapelletje ...

Flap Iemand zal dat kapelletje gestolen hebben en omdat die boom daar aan vastzat...

Flip En dan moeten die van de gemeente geen bladeren meer opruimen.

Flap (kijkt naar die buizen...) Toch een raar kunstwerk.

Flip Als het raar is dan is het kunst.

Flap Dat is onze opdracht niet.

Flip (naar rechterbankje toe) Het staat er nog.

Flap Ja. Dat zie ik.

Flip Ze hadden dat bankje ook moeten wegdoen. Dan was er meer plaats voor het kunstwerk.

Flap (kwaad) Wat? Dit is een historisch gebouw. Alle fatsoenlijke mensen kwamen hier vroeger vrijen.

Flip Ik dacht ... onder de lindeboom...

Flap Dat was voor verstoppertje spelen. Je moest nooit lang zoeken. (kijkt van op afstand naar het bankje, lacht zachtjes, geniet van de herinneringen) Vroeger was er een nachtegaal die hier regelmatig een wit vlekje op de bank liet vallen.

Flip Het kan ook een mus geweest zijn. Die laten ook regelmatig wat vallen.

Flap Een nachtegaal. Dat herken je toch aan het gefluit. Ik toch!

Flip Ik dacht gisteren dat ik een briefje van 50 euro in mijn zak had steken en het was er maar eentje van 5 euro.

Flap (kijkt naar boven) Hier hing vroeger een tak met veel bladeren en daarop zat die nachtegaal. (wijst naar de plaats net boven de bank, kijkt naar plaatsje op de bank) En hier ging ik dan zitten. Eerst het bankje schoonvegen. Dat was mannenwerk.

Flip Hoe romantisch!

Flap Romantisch?

Flip Zo,...zo...

Flap Romantisch...je moet dat zo maken. Als je eerst ruzie gemaakt had, dan ging dat natuurlijk niet.

Flip En als het bankje bezet was.

Flap Dan was je te laat.

Flip En dan?

Flap Dan moest je eerst wat gaan wandelen. Hier in het bos. Zo alleen met je vrijer.

Flip Romantisch!

Flap Je hoorde dan in de verte de kikkers kwaken.

Flip Romantisch!

Flap Het was vrijen in mineur. En als de maan scheen dan was het helemaal niets. Het was dan net of er iemand over je schouders keek.

Flip Was er dan iets te zien?

Flap Die kikkers!

Flip (enthousiast) Ik zou in de wolken geweest zijn. Zo helemaal alleen met die kikkers en je vrijer. En die maneschijn en ... Mijn hartje zou nogal kloppen!

Flap Ik ben eens gaan zitten, in een mierennest!

Flip Romantisch!

Flap Seut!

Flip Seuteke, wil je zeggen!

Flap (zet zich behaaglijk) Toch al een tijdje geleden.

Flip (naar Flap toe) Altijd hetzelfde liefje?

Flap Altijd. En soms eens een ander liefje.

Flip Met twee tegelijk...

Flap Eerst was er Jean. (behaaglijk met heimwee) Jean de la... Marmitte. Jean de la Marmitte. Ja, zo was dat.

Flip Van rijke komaf?

Flap Hij had heel de wereld rond gereisd. Hij kon uren vertellen en dat deed hij dan ook. Uren. Als hij over de negertjes begon dan was zijn verhaal bijna uitverteld. Helemaal aan het einde kwamen telkens de Eskimo's met hun iglo's. Waarom stopte hij niet bij de negertjes? Da's toch warmer?

Flip En zeker als 't 's avonds al zo koud is... Jean de la Marmitte.

Flap Ik heb hem in de Macro tussen de diepvriezers zijn bon gegeven.

Flip Er was toch nog een ...Filip?

Flap (lacht uitbundig) Eigenlijk een lieve jongen. Was helper bij een deurwaarder. Praatte alleen maar over geld. Over mensen die geld slecht beheren en wat er van kon komen. Hij had al perfect uitgerekend hoeveel ik van mijn ouders kon erven en hoe ik het moest beleggen. Op zekere avond, terwijl hij grafieken maakte over winst en verlies, viel er plots een klein zandzakje van een late vogel op zijn kalend hoofd. Ik heb nog nooit zo hard gelachen.

Flip Dat zijn toch geen mannen!

Flap (wandelt weg van de bank) Als je vrij jong begint te vrijen, dan zijn dat nog grote kinderen. Anderen blijven dat heel hun leven. (even stilte) Luc was de volgende. Professor pietje precies. Om 9 uur de eerste kus en om 10 uur moest hij gaan slapen. Een kus duurde netjes drie tellen.

Flip Omdat hij bij de vierde tel geen adem meer had!

Flap Vrijen is niet zo eenvoudig.

Flip En de volgende?

Flap (gemaakt kwaad) Moet je nu alles weten? Vrijen was voor mij alleen een periode waar je door moet. Vrijen en dan trouwen. Net zoals de puberteit.

Flip Zo te horen heb je mooie herinneringen...

Flap Ik droom nog van iglo's. Sommige avonden had ik wel een half pakje kauwgom nodig.

Flip Ik zou beginnen met een zure karamel. Het duurt soms héél lang voordat het papiertje eraf is. (zet zich op de bank)

Flap Heb jij wel eens gevreeën?

Flip (nadenkend) Vroeger...

Flap In de lagere school?

Flip (een beetje afwezig) Daarvoor.

Flap Dat was winkeltje spelen, of doktertje. Vrijen is...

Flip Beginnen met een half pakje kauwgom.

Flap (ernstig) We hebben een speciale opdracht.

Flip Zit mijn vermomming goed?

(Flap knikt)

Flip Niet opvallen en onnozel doen. Afleiden.

Flap Zoiets, ja.

Flip Als iemand mij herkent?

Flap Van de avondschool?

Flip Daar ben ik mee gestopt. De leraar lispelde.

Flap Kom, we gaan de omgeving verkennen.

Flip En de kikkers dan?

Flap Daar moet je niet bang van zijn. (beiden af)

Paul (komt uit het café, heeft meer dan genoeg gedronken.) Water is niet erg. Maar als er bier van gemaakt is...(kijkt op zijn uurwerk) Overuren. (neemt uit zijn gereedschapsbak een oranjezwaailicht en doet dat werken) Morgen is nog een dag. (net voordat hij weg wil gaan komt een jonge man op met een draagbare computer, houterige bewegingen. Hij kijkt rond, zet zich op linkerbankje, computer op de tafel. Maakt verbinding met internet via GSM. Is druk bezig als Paul nieuwsgierig naar de bank gaat.)

Luc (kijkt naar Paul) Dag.

Paul Dag! Gaat het een beetje?

Luc Prima.

Paul Zoek je iets?

Luc (zonder opkijken) Een lief.

Paul Zit dat in zo een plastieken doosje?

Luc Ja, dat kan daar inzitten.

Paul Een kleintje dan.

Luc Ik ben verliefd tot over mijn oren.

Paul Kalverliefde?

Luc Dat heb ik al gehad. Nu heb ik het serieus te pakken. Ik kan er niet meer van slapen.

Paul En als je een lief hebt, dan komt er van slapen helemaal niets meer in huis.

Luc Tot over mijn oren. Met dat internet kun je uit heel de wereld kiezen.

Paul Je zoekt miserie. Drink eens een goed stuk in uwe kraag.

Luc En als dat niet helpt?

Paul In de vaart springen.

Luc Ik heb nieuwe kousen aan. (kijkt naar GSM) Verdorie, de batterij is zo goed als af. Ik zal morgen terugkomen. Het is hier een romantisch plekje. Hier krijg ik inspiratie.

Paul En dicht bij een café. Salu, kabouter! (af)

Luc Toch nog eens proberen. Verbinding verbroken. En ze had net een afspraakje willen maken...(stapt op, af.)

(I.T. in joggingspak op van links, loopt tot in het midden, dan terug naar links, trappelt ter plaatse en dan vlug spurtend naar rechts, af.)

(Flip en Flap terug op.)

Flip En waarom kwaakten die kikkers niet?

Flap Dat doen ze alleen als ze verliefd zijn. En het is daar nu nog veel te vroeg voor.

Flip Dan is kikkerliefde alleen maar iets voor 's avonds?

Flap In het algemeen wel.

Flip En als je dan vlinders in je buik hebt?

Flap Dan is je biologische klok van slag.

Flip Is dat erg?

Flap Als jij dat krijgt dan heb ik daar geen last van. Kom, we zijn weg!

Flip Het is hier verdacht stil.

Flap Op een bouwwerf is het altijd stil, na de werkuren.

(Plots weerklinkt er een knal die op een revolverschot lijkt. Flip en Flap laten zich vallen. Even blijven ze als dood liggen.)

Flip (traag) Flap, ben jij dood? (geen antwoord) Echt dood! Het verschil tussen dood en levendig is toch maar een klein knalletje. Flap, Flappeke!

Flap (traag recht) Hoe laat is het?

Flip (gelukkig) Jij bent niet dood.

Flap Neen. Tenzij...(tast aan hoofd, oren, ...) Alles in orde.

(Plots weerklinkt er nog een knal. Ze vallen beiden terug neer.)

Flip Nu, nu zijn we echt dood.

(George en Vogel komen in de deuropening van het café staan, ieder met een fles champagne en een glas in de hand, ze schenken in en kijken naar "de bouwwerf")

George Sociaal dienstbetoon!

EINDE EERSTE BEDRIJF.

TWEEDE BEDRIJF

De volgende dag. Het fonteintje is bijna klaar. Het is echt een klein fonteintje. Hoogstens een halve meter hoog. Het voetstuk is al geplaatst, de 4 buizen die de fonteinkuip moeten dragen zijn bijna klaar.

Paul   Wie krijgt het nu in zijne kop om hier een fontein te plaatsen? Hier stond vroeger een lindeboom. De pompiers hebben met veel plezier, met hun nieuwe wagen, die boom in stukskes gedaan. En de rest was voor bibi en dat ben ik. Met een plan dat alleen in het Frans te lezen was, maar eer dat ik dat doorhad, was de dag al bijna om. En ik dat ding maar draaien en keren! Iedereen die hier passeerde vond dat ik van die vier buizen maar een stukske moest doen. Drie keer heb ik er een stuk afgezaagd en nu... 't is verdorie veel te kort! Maar wie zegt er nu aan een simpele duts als ik, hoe hoog zo een fontein moet zijn? Dat moet toch niet hoog zijn? Het is het water dat omhoog moet spuiten. En... natuurlijk terug in de kuip moet vallen. (bestudeert de "poten" van de fontein) Wie krijgt het nu in zijne kop? Een fontein! (kijkt bestuderend naar de fontein, toont een van de vier buizen in originele lengte - ongv. 2 meter lang. Zaagt er een stuk af zodat de 4 poten even kort zijn.)

Trees   (op, kijkt rond) Hé, schoppensteel!

Paul   Dag, prinsesje veel te lui! (gedurende deze scène werkt Paul soms verder aan zijn fontein)

Trees   Kromme schoppensteel!

Paul   Liefste bloemkool!

Trees   Wat is hier eigenlijk aan de gang?

Paul   Renovatiewerkzaamheden.

Trees   Wat?

Paul   Renovatiewerkzaamheden! Het plein wordt aangepast aan de noden van moderne mensen!

Trees   En hier komen alleen gepensioneerden. Oude lappen!

Paul   Vroeger. Omdat er een lindeboom stond. Met een geel kapelleke. Renovatie wil zeggen moderne toestanden. En dat trekt jonge mensen aan.

Trees   Lawaai dat trekt jonge mensen aan. Van die plastieken muziek.

Paul   En er komt iets in plastiek.

Trees   Zonder lawaai. Wat moet dat trouwens voorstellen?

Paul   Zie je dat niet?

Trees   Neen.

Paul   Ze ziet niet goed, ze hoort niet goed en ze ...

Trees   (neemt een stuk plasticen buis en dreigt ermee naar Paul) Maar ze kan nog altijd naar de okkernoten gooien. Of wat er maar op kan lijken!

Paul   Allee, Trees (wijst naar de fontein in opbouw) Zie je dat echt niet?

Trees   Dat ziet toch iedereen! Een badkuip!

Paul   Hoe is dat nu mogelijk! Een badkuip!

Trees   Misschien...

Paul   Een fontein. Type 2010! Toekomstmuziek.

Trees   (naar fontein toe) Ik dacht eerst dat het een moderne wc was. Zoiets waar je met velen tegelijk op kunt gaan zitten. Een sigaretje roken en terwijl... Ja, een soort muziek...

Paul   Allé, Trees! Probeer nu eens te denken! Begrijp je dat nu écht niet?

Trees   Met veel goede wil: een badkuipke! Type 2010! Twee vingers natmaken en dan hier en daar eens wrijven.

Paul   Zo een kleine fontein...

Trees   Type 2010...

Paul   Zo een kleine fontein is pittoresk. Het brengt sfeer! Vooral voor jonge mensen.

Trees   Pittoresk! Met die geleerde woorden! Gezellig, wil je zeggen!

Paul   Pittoresk! Alle grote steden hebben grote fonteinen. Milaan, Rome, ...

Trees   En voor Zonnebroek was een afdankertje genoeg. Een boreling zonder navelstreng!

Paul   In Milaan en Rome wassen ze hun voeten in die fonteinen. Dat is wel mooi...

Trees   Pittoresk!

Paul   En dat wilde onze burgemeester voorkomen. Klein maar fijn. Netjes!

Trees   In Londen vrijen ze in die fonteinen.

Paul   Ja?

Trees   Het schijnt dat als je je lief in die fontein van Nelson een tongkus kunt draaien, dat je dan nog hetzelfde jaar trouwt. Uit liefde!

Paul   Ik wist niet dat jij...

Trees   Wat voor jouw tijd gebeurde kun je natuurlijk niet weten. (naar Paul toe) En waarvoor dient die badkuip nu?

Paul   (met veel tegenzin) Allé! Om de lucht gezonder te maken. Te droge lucht doet de huid uitdrogen. En voor de cultuur, natuurlijk. Cultuur, Treesje!

Herman   (op, blijft op afstand staan.) Nu weet ik het. Een goed idee! Eindelijk openbare toiletten in Zonnebroek!

Paul   Nu is het compleet! (naar Herman toe) In jouw tijd sprak men nog niet van cultuur?

Herman   Van kul en Tuur wel, ja. Wat zei je, schoppensteel?

Paul   Ze moeten met die gepensioneerden maar naar de dierentuin rijden.

Herman   En die van de gemeente de apen laten voeren. (trekt schoen en kous uit en wil zijn voet in de kuip van de fontein zetten.) Als dat ding marcheert, dan zou... (het lukt niet met zijn voet) Zie, dat is nu eens een schoon voorbeeld van boerenbedrog. Een badkuip voor de vogels!

Trees   Jonge mensen doen maar! Waarom vraagt men aan de gepensioneerden niet of er wel een...fontein MOET komen?

Paul   Dan kunnen ze aan iedereen zijn gedacht vragen.

Trees   Da's democratie. Jouw burgemeester heeft nog nooit een fontein gezien. En daarbij...er mankeert hier iets. (kijkt aandachtig rond)

Paul   Die kuip moet er nog opgeplaatst worden. Als jullie mij eens gerust lieten werken, dan geraakte mijn werk klaar en dan doe ik eens iets waarvoor ik betaald word.

Herman   Ja, er mankeert iets. Wat mankeert er nu ook weer, Trees?

Trees   Bloemen, natuurlijk!

Herman   Bloemen brengen kleur in het leven.

Paul   Een echte fontein heeft niets met bloemen te maken!

Herman Bloemen kleuren je dag!

Trees Zo een modern rond punt. Enkele richting rond de badkuip. Met een krans van bloemen. Rood en geel.

Herman Grijs. De kleur van de burgemeester zijn partij!

Paul (kwaad) Sukkelaars! (wil verder werken)

Herman Kun je daar geen klein kerstboompje inzetten. Een héél kleintje maar? Met van die lampedairkes.

Trees We mankeren onze lindeboom en dat geel kapelletje!

Paul Allé toch! Die waterscheut die hier vroeger stond.

Trees Onze lindeboom. Ik kwam hier altijd bladeren oprapen voor mijn lindethee.

Paul Tegenwoordig gaat dat ook van rabarber.

Herman (naar Trees toe, legt hand op haar schouder) Onze lindeboom, hé Treesje.

Trees (maakt zich los) Blijf van mijn lijf. Mijne lindeboom! Jij zult overal wel zo een boompje gezien hebben.

Paul De brandweer heeft er brandhout van gemaakt. Dat was op een twee drie gefikst.

Herman Moest de brandweer geen kalenderkes gaan verkopen? De brandweer die het milieu vernietigt...Hemeltergend!

Paul Ze kunnen beter een waterscheut wegnemen in plaats van in een café te verwateren!

Trees Het was een monument. In Brussel geregistreerd. Mijne lindeboom moet terugkomen.

Paul Ik zal de gemeente vragen jou een paar zakskes lindethee te bezorgen.

Trees Desnoods ga ik tot in Straatsburg. Hoe kan ik nu rustig mijn oude dag beleven?

Paul Gelukkig oud worden, is niet voor iedereen weggelegd.

Herman Straatsburg...waar ligt dat nu ook weer?

Paul Dat ligt niet, dat staat! In Straatsburg is er zoveel volk dat ze allemaal staan.

Trees (zet zich, kijkt voor zich uit) Een plastieken badkuip!

Paul Je mag nog content zijn dat je in je eigen huisje woont. Die fontein wordt jouw tweede leven. Er is een grote volksraadpleging gehouden. Op 't gemeentehuis.

Trees Al het werkvolk van de gemeente was er, heeft men mij gezegd. Ze dronken een glas, maakten een plas en er moest een fontein komen! Mijne lindeboom!... (kwaad af)

Paul Wat heeft die?

Herman Die boom is weg. En dat watergeval moet nog willen werken ook. (af, Trees achterna.)

Vogel (kijkt vanuit de deuropening van zijn café naar Paul die het bovenste gedeelte van de fontein plaatst.) Bijna af? (naar Paul toe) We zouden er eentje op kunnen drinken?

Paul Als je er eentje wilt geven...

Vogel Bij mij is de trappist en de duvel het goedkoopste, uren in de omtrek. En een pintje kost maar één euro.

Paul Er staat te veel schuim op jouw trappist.

Vogel Hoelang is het al geleden dat jij nog een trappist gedronken hebt? Eentje die je moet betalen, bedoel ik?

Paul Sinds vorige prijsverhoging.

Vogel Tien jaar geleden.

Paul Sinds die prijsverhoging, die afronding van de euro.

Vogel Wie gewoon is van water te drinken, moet het daar maar bij houden.

Paul Die gepensioneerden zullen aan de fontein komen drinken. En de jeugd zal er haar ogen komen natmaken! Jij dacht alleen aan je commerce! Water van het fonteintje zal nog beter smaken dan water van jouw café.

Vogel Ik heb tegen de burgemeester gezegd dat het pleintje aan vernieuwing toe was. Een vuile lindeboom...

Trees (terug op) Heb jij gezegd...

Vogel (schrikt) Wat zeg je, Treesje?

Trees Trees, voor iedereen. Verliefd of niet! Trees!

Herman (terug op) Ik mag Treesje zeggen!

Trees Jij moet praten met je lippen op elkaar. Heb jij meegedaan met die vreemde luis, die Vogel? (wijst naar Vogel)

Herman De vooruitgang, Treesje!

Trees (kwaad) Trees voor iedereen. Ook voor verliefd oudbakken brood! Die lindeboom was het cultureel centrum van Zonnebroek! De koppeltjes maakten hier hun eerste afspraken. Hier leerde ze kussen.

Herman Kussen?

Trees Wie dat hier niet leerde, kende de fijne trucjes niet.

Herman Ik had geen lindeboom nodig.

Trees Neen, jij kust op mond en neus tegelijk. Zoals een olifant.

Herman Ik ga maar eens een wandelingske maken.

Trees (kwaad) Maar niet altijd achter mij aanlopen!

Paul (kijkt smalend naar Herman) Oude mensen die verliefd zijn, weten soms niet waar ze met hun handen moeten blijven.

Trees Als ze hun ogen draaien zoals de uilen, dan is het helemaal niets.

Paul Maar jij bent toch ook verliefd, Trees. Het schijnt dat je beslist ene wilt strikken. Jong of oud.

Trees Zeker geen schoppensteel van de gemeente.

Paul Vogel... en...

Trees Vogel? Misschien! Of iemand anders.

Herman Mij. Ik ben verliefd op Trees.

Trees Koop een nieuwe spiegel. En poets je tanden. Verliefd. Leer eerst kussen.

Paul Dat zal nu niet meer kunnen, die lindeboom is weg.

Trees Voor een spiegel kan hij dat ook leren. (tot Herman) Moet je niet gaan wandelen?

Herman Ze zijn me hier beu.

Trees Meer dan dat! (zet zich op de rechterbank)

Vogel (naar Trees toe) Wat zou je ervan zeggen als ik je eens iets zou aanbieden? Een waterke?

Trees Jij iets aanbieden? (Vogel knikt, Trees kijkt weg) Een trippel, met weinig schuim!

Herman   Waarom niet eens voor iedereen trakteren? Het zou sympathiek overkomen.

Vogel   (tot Herman) Ga jij maar wandelen. Dat is gezond. (naar café, af)

Herman   Wat een domme cafébaas!

Paul   Iemand die met een flesje spuitwater in zijn vestzak gaat wandelen, krijgt geen gratis pintje van een cafébaas.

Herman   Salu! (af)

(Terwijl Paul verder werkt aan de fontein. Vogel terug op met trappist voor Trees.)

Vogel   (geeft glas aan Trees) Voor de liefste vrouw in mijn leven!

(Trees antwoordt niet. Kijkt naar trappist. Schudt hoofd- te veel schuim)

Vogel   Nu die oude boom weg is, kan ik mijn terrasje beter verzorgen.

Trees   Zo gaat dat altijd in de gemeentepolitiek. Een leegloper wordt cafébaas en de gemeente moet er voor zorgen dat er een attractie geplaatst wordt. In de plaats van dit fameus waterkuipke had je beter een springkasteel laten plaatsen. Door de gemeente. (kijkt naar Vogel) Is dit wel échte trappist?

Vogel   Neen! Iets wat ik weggeef is gewoonlijk een overschotje. (na een korte pauze) Natuurlijk is dit de echte trappist. Of wat dacht je?

Trees   Hoe men tegenwoordig toch met oudere mensen de zot houdt! Dit is spoelwater!

Vogel   Kom, geef maar hier!

(Trees geeft glas terug aan Vogel)

Vogel   Oude mensen!

Trees   Ik ben veel jonger dan die knapen die net voor de haaruitval hun bol laten kaalscheren. (naar Paul toe) Zou jij met mij willen vrijen?

Paul   Vrijen? En wat moet er dan gebeuren? Ik ben aan het werken! Na mijn uren ben ik natuurlijk vrij van doen en laten. Vrijen?

Trees   Als ik twee wandelstokken nodig heb kom ik nog eens langs.

Vogel   En (wijst naar het glas)...

Trees   Dat is geen trappist.

Paul   Trees, bedoelde jij nu echt...

Trees   Misschien wel.

Paul   Vrijen...misschien zou ik nog wel...

Vogel   Zorg maar dat die fontein werkt!

Paul   Vrijen...

Trees   Je moet er maar eerst een boekje over lezen. Je valt me wat licht uit.

Paul   Wat wil je eigenlijk, Trees?

Trees   Zoek dat zelf maar uit. (af)

(Vogel met zijn glas, na wat aarzeling drinkt hij het uit.)

Vogel   (kijkt naar de zaal) Wanneer doe je eigenlijk eens iets goed voor vrouwen?

Paul   Met verliefde vrouwen bedoel je?

Vogel   Doe jij maar verder aan dat wereldwonder!

Paul   Fontein!

Vogel   Als het een kabbelend beekje wordt, zal iedereen wel tevreden zijn.

Paul   (naar Vogel toe) Ken jij het verschil tussen vrouwen en deze fontein?

Vogel   (nadenkend) Neen. Is er een verschil?

Paul   Er is geen verschil. Ze zijn beiden onberekenbaar. Je verwacht dat deze fontein water zal geven. Opspuitend water? Misschien wordt het niets. Maar dan is de fontein nog goed voor de foto's. En van vrouwen ken jij helemaal niets.

Vogel   Neen?

Paul   Jij wil iets hebben met Trees.

Vogel   Misschien heb ik al jaren iets met Trees!

Paul   Dat iets zal dan wel niet veel zijn. Ze heeft blijkbaar een boontje voor Herman.

Vogel   En jij...Jij kijkt ook begerig naar haar. Ze is wel wat oud voor jou, maar...

Paul   Jij had haar zoon kunnen zijn!

Vogel   Ze is goed geconserveerd en ze heeft een zachte stem.

Paul   Herman geeft haar rozen.

Vogel   En ik een trappist.

Paul   Volgens het glas wel. Was het wel échte trappist?!

Vogel   (kwaad) Gekleurd spuitwater!

George   (op. Heeft wel iets te veel gedronken) Blijft staan en kijkt naar Paul en het fonteintje) Dag, allemaal!

Paul   Dag, burgemeester!

(Vogel knikt)

George   Waar staat die fontein?

Paul   (wijst) Hier, burgemeester.

George   Dat dacht ik al. (kijkt naar fontein) Is dat niet wat klein uitgevallen?

Paul   (nadenkend) Ja, wat is klein, burgemeester?

George   De verpakking was toch groot genoeg!

Paul   Als het voor de gemeente is, dan wordt dat allemaal goed verpakt.

George   (tot Vogel) Wat klein...Wat denk jij, Vogel?

(Paul verwacht dat Vogel hem steunt, want origineel wàs die fontein veel groter. Vogel en Paul wisselen een blik.)

Vogel   Ja, hoe groot moet zo een fontein nu eigenlijk wel zijn? Ik dacht ook aan een groter model. Die kerstboom, euh, die linde dat was helemaal geen gedoe! (kijkt naar Paul) Klein maar fijn, zou ik zeggen.

Paul   Het pleintje is niet zo groot en het terras van het café...

George   (lacht) Het is jouw fontein, Vogel. Jij moet ze water geven.

Paul   En ook de receptie...

George   (wandelt rond de fontein) Klein maar fijn. (lacht) Héél klein, precies.

Paul   Het is het water dat belangrijk is. En ze zal spuiten, dat beloof ik!

George   (naar Paul toe, klopt met zijn hand op Pauls schouder) Jij bent de vakman!

Paul   We kunnen ze misschien op een lantaarnpaal zetten. Maar dan krijgen we allemaal een stijve nek.

George (lacht) Beter klein maar fijn. (enkele stappen naar rechts, blijft staan) Ik moet nog mijn kilometers afstappen. (steekt hand omhoog bij wijze van groet, af)

Paul (kijkt de burgemeester na) Je hoort dat meteen: hij is vroeger ingenieur geweest.

Vogel Maar sinds hij met zijn sjerp rondloopt is hij bierspecialist geworden.

Paul Zo een struise vent verdampt veel.

Vogel Jij kunt dat weten!

Paul Een ambtenaar van de gemeente mag je niet affronteren!

Vogel Affronten en complimenten liggen soms dicht bij elkaar. Voor sommigen zijn het allemaal complimenten.

(de fontein is ondertussen al bijna klaar, Paul poetst alles nog eens netjes op)

Vogel Eigenlijk zou zo een fontein best in de living van mijn buurman passen.

Paul Ja?

Vogel Als luchtbevochtiger. En daar een paar gekleurde lampen op...

Paul Dit is een speciale fontein.

Vogel De muggen zullen er naartoe komen. En ander ongedierte.

Paul Tegen wie zeg je het. Misschien moet je maar best muggenmelk verkopen.

Vogel Dat doe ik dan wel in de trappist. Een extra smaakje kan geen kwaad. Met die schuim smaak je dat toch niet.

Paul Nu geef je toch toe dat je...

Vogel Ik geef helemaal niets toe! Ben je gek? Zie je hoe vlug sommige mensen beginnen te roddelen? Je kan ook een trappist uit de diepvries krijgen. Zonder schuim. Schuim, beste schoppensteel, is het toetje van een pintje. Als je uit een flesje drinkt, dan kan je nooit de échte kwaliteit smaken! Wil je écht een goed pintje smaken dan moet je een soort snorretje onder je neus hebben. Als het schuim er afdruipt dan heb je pas een écht pintje gedronken. En als je het betaald hebt, smaakt het eens zo lekker! (af)

(Paul ruimt alles op. Neemt ook gereedschap mee. Af en terug op)

Paul (bekijkt de fontein) Wel wat klein. Maar klein en fijn gaan samen. (kijkt naar het café van Vogel) Het water kan ik morgen nog aansluiten. Ik heb nu geen zin meer om in de kelder van Vogel te prutsen. (wil naar café toe) Maar een pintje... hij zal nu nog wel geen muggenmelk hebben. (kijkt op zijn uurwerk) Voor een vluiggertje heb ik nog wel tijd. (naar het café, af)

(Luc, de lange magere computerman op. Het is duidelijk te zien dat het een student is. Hij kijkt naar de fontein, legt draagbare computer op linkerbankje, loopt rond de fontein, knielt voor de fontein, armen omhoog.)

Luc   Wat een romantisch plekje! Wat een hemels gevoel! (naar bank toe) Hemels!
(zingt) Een liefje! Een liefke! Liefde! Liefde!

Luc   (installeert zijn computer en begint naarstig met de toetsen te trommelen, haast bezeten, declamerend) Een liefje komt uit de hemel gevallen, met haar poepje op al die cijfers en lettertjes! En haar gezichtje komt uit het schermpje gekropen. En met een zwoele stem zegt ze (imiteert) Dag, Lucske, mijn zoeteke. Lucske!! (recht, loopt rond) Ik zal niets zeggen en doen alsof ik onnozel ben, zo doe ik toch altijd, ze zal zeggen: "Mag ik je hand vasthouden?" en ik zal doen alsof ik niet geïnteresseerd ben. En ze zal mij zo graag zien dat ze tot de aanval zal overgaan. En wat doen mooie vrouwen dan? (kijkt naar het publiek) Ze zal me willen kussen. Een colgatetandpastakusje, maar dan een héél lange. Eentje waarbij je vergeet hoe laat het is. En dan...en dan... (danst van vreugde rond de fontein. Flip en Flap op, zien Luc en doen mee. Het drietal danst nu rond de fontein, dezelfde danspasjes en bewegingen.)

(Plots merkt Luc op dat er twee medespelers zijn, stopt plots en de twee anderen botsen tegen hem.)

Flip   (kwaad op Flap) Dat zijn toch geen toeren!

Flap   (kwaad op Flip) Waar ben je mee bezig!

Flip   (en Flap samen tegelijk, maar ze viseren mekaar) Onnozelaar! (kijken even weg van mekaar en dan terug naar mekaar, kwaad) Onnozelaarster!

Luc   (kwaad op Flip en Flap omdat ze tegen hem botsten) Schorem!

Flap   Jij stopte plots.

Luc   Omdat ik schrok. Hebben jullie mekaar al eens bekeken, in een spiegel waar geen mist ophing?

Flip   Wij zijn spiegelvrij. Wij zijn vermomd. Geheime opdracht!

Luc   Hebben jullie dan geen remmen? Kinderen dus!

Flap   Zo bots stoppen is altijd moeilijk. Als het druk is...

Luc   Ik heb HBS.

Flap   ABS wil je zeggen.

Luc Is dat niet hetzelfde als je er maar mee kunt stoppen. En blijkbaar hebben jullie dat niet.

Flip Wij hebben BIB. Dat is ook goed.

Luc Wat?

Flip BIB. Blijf in beweging. Dan heb je geen ABS nodig. In beweging blijven is gezond. Als je zo mager bent als jij, dan is plots stoppen gevaarlijk. Je kunt dan in twee plooiën. Zo maken ze van een panlat brandhout.

Flap Ook nuttig!

Luc (kijkt naar het tweetal) Rare kwasten.

Flap Rare studentenpet.

Flip Moeten we nu ruzie maken?

Luc Neen, en nog eens neen! (huppelt verder, draait zich om) Ik ben verliefd.

Flap Ik dacht al dat je iets mankeerde. Verliefd op wat?

Luc Op haar. Op haar! (kijkt naar omhoog)

Flip Wie heeft er nu geen haar? Moet je mijn pruik hebben?

Flap Misschien ben ik ook verliefd. (kijkt naar Luc) Maar jij bent mijn type niet!

Flip (bekijkt Luc) Voor mij misschien wel. Zo een panlat kan in een kinderstoeltje zitten. Erg handig.

Luc Jullie zijn bollebozen.

Flip Wat?

Luc Bollebozen. Sukkelaars.

Flap Stop. Wij zijn in functie!

Luc En ik ben verliefd op haar. Ik heb geen tijd te verliezen. (rent naar de computer toe.) Ik ben verliefd op haar. (kijkt naar omhoog)

Flip (tegen Flap) Wat heeft die toch met HAAR? Zou hij geen haar hebben onder dat gek petje? (naar de computer toe)

Luc (trionfantelijk, terwijl hij met de toetsen speelt, meer dan normaal gebruikelijk.) Ik heb haar...bijna!

Flap (minachtend) Computerspelletjes. Het moderne studentenleven.

Flip Pintenpakken kost een ietsje meer!

Luc (kijkt naar het tweetal) Kom maar eens kijken, rare vogels!

Flip (wijst naar het café) De Vogel woont dààr!

Luc Rustig! Ik ben er bijna! (zijn trommelen met de computertoetsen vertraagt, zijn gespannen gelaat plooit zich traag naar een ontspannen glimlach, zijn mond valt open...) Hallo, schat! Hallo, internetschat!

Flip Kun je met zo een internetschatje ook vrijen?

Luc Zwijg! Zwijg! Ze is geactiveerd. (rommelt met de toetsen, gedreven) Hallo, poezepoeze! (kijkt naar Flip en Flap, wijst naar scherm) Kijk, ze antwoord! (leest) Hello, darling! I love you! (tot Flip en Flap) Ze spreekt Engels. Vrijen in het Engels is het summum! (tikt in) Hello...(wacht even) Ja, ja...ik wil jouw foto. (er verschijnt een foto op het scherm- moet niet zichtbaar zijn voor het publiek) Kijk eens hoe mooi ze is.

Flap Ze draagt een pruik.

Flip Ze zal geen haar hebben.

Luc Wat een mooie pruik.

Flip Zakken! Zakken met dat beeld! (Luc scrolt met het beeld) Ze heeft geen borsten.

Luc Zo duidelijk zijn die computerbeelden nu ook weer niet.

Flip Aan iedere vinger een ring. Plastiek. Dat is geen zij! Dat is een hooo...

Luc Zwijg! Van vrouwen kennen jullie niets.

Flip Het is een hooo...

Flap Zwijg eens! Het wordt spannend! Die ogen...

Luc Ik ben al veel lager.

Flap Te laag. De ogen.

Luc (tot Flip) Ken jij...

Flip Neen...

Luc (bekijkt Flip langzaam, aftastend) Die lijkt op jou.

Flip Schoon hé!

Luc (tot Flip) Heb jij...

Flip Geen broer, geen zuster. (bekijkt foto) Dat ben ik IK. Schoon, hé!

Luc (kwaad op computer, wil hem wegwerpen) Hoe is dat mogelijk! (kwaad naar Flip) Jij! Jij!

Flip Dat ziet er zo naar uit. (fier) Ja, dat ben ik.

Flap Zo een computer is ook niet alles!

Flip Ik ben vrij! Is daar iets verkeerd aan?

Luc (ontgoocheld) Nu is mijne dag naar de knoppen!

Flap Je moet de moed niet zo vlug opgeven.

Flip Mijne dag was al naar de knoppen! Het is al bijna avond en ik moet nog frietjes eten!

Flap (tot Luc) Het spijt ons...Zitten er geen andere schonen in jouw doosje?

Luc Ik zit in de put!

Flap Diep?

Luc Ontgoocheld tot en met.

Flip Als die fontein nu marcheerde dan kon je je hoofd even afkoelen.

Luc Laat me gerust! (doet computer toe) Ik moet nadenken. (af)

Paul (uit café, kijkt naar Flip en Flap) De vrolijke zussen! Je mag ze kussen.

Flip De fonteinman! (kijkt naar de fontein) Het is een meesterwerk, kerel! Alleen...

Paul Wat?

Flip Zoiets kan nooit marcheren. Véeel te klein!

Paul (liefdevol streelt hij de fontein) Ze moet nog geïnaugureerd worden. Met receptie.

Flap (naar Paul toe) Eigenlijk wilde ik je wat vragen.

Paul Duizend liter water per uur en 3 meter hoog.

Flip Voor de avondschool.

Paul De avondschool?

Flip   Wij moeten een opstel maken voor de avondschoon.

Paul   Over fonteinen?

Flip   Neen. Over dit pleintje. Over die banken en over Vogel.

Paul   (kijkt op zijn uurwerk) Mijn tijd is op. Morgen kom ik terug. (wil weggaan, draait zich om) Blijf met jullie vuile poten van die fontein!

Flap   Als je iedere avond een halve dag in het café zit, dan is je tijd vlug om!

Paul   Wat wilde je vragen?

Flap   Hoeveel pinten je gedronken hebt. Wij zijn betrokken partij, weet je...

Paul   Vogel heeft zeker nog één vat in de kelder staan. En zijn pintjes kosten maar 1 euro. Het schuim is gratis. (af)

Flip   We hebben geen succes. Die computerman en dan die fameuze fonteinman van de gemeente.

Flap   We pakken het misschien verkeerd aan.

Flip   We kunnen het ook aan Vogel vragen.

Flap   Zo doe je dat toch niet. Zeker niet aan Vogel.

Flip   Vogel is dus verdacht?

Flap   Lees je instructies nog eens goed door.

Herman   (op met bos bloemen, net iets groter de eerste keer. Kijkt rond.) Trees niet gezien?

Flap   Ja. Al verschillende keren, vandaag! Ze zag er ongelukkig uit.

Herman   Ik zou ze dringend moeten zien.

Flip   Dat geloof ik. Morgen hebben die bloemen een andere kleur.

Herman   Niet wat je geeft is belangrijk. Wel wat je ermee bedoelt. Ik ben de enige die haar bloemen geeft.

Flip   Ze is verliefd. Duidelijk. Maar of jij de partij bent... Die Vogel maakt ook kans en die schoppensteel van de gemeente...

Flap   Je kan die bloemen ook bij je thuis in een vaas zetten. (bekijkt bloemen) Wel schuin aansnijden.

Herman   Ik wil haar die bloemen nu geven.

Flap   Dat is zeker jouw bedoeling. Wil ik ze in ontvangst nemen? Je krijgt 2 kussen.

Herman   (stapt op) Ik zal haar wel vinden. (af)

Flip   Als je verliefd bent dat geef je bloemen aan je verloofde. Als je getrouwd bent dan werpt men de pot naar je hoofd.

Flap   Zo loopt iedereen in zijn eigen ongeluk.

Flip   Ik wilde die bloemen ook wel krijgen. Die pot is toch maar voor later!

(Flip en Flap zetten zich rechts op de bank.)

Flap   We moeten overleggen. We schieten niet op.

Flip   Doordacht handelen, daar komt het op aan.

Flap   Die man is schuldig. Dat is klaar, maar hoe bewijs je het!

Flip   De computerman.

Flap   Wat is daarmee?

Flip   Hij moet ons helpen.

(Trees op en stapt kordaat van links naar rechts, de richting waarlangs Herman verdween met zijn bloemen)

Flap   (Wijst naar Trees) Die gaat haar bloemen al halen.

Flip   Zou die Herman met zijn rozen meer kans maken dan de anderen?

Flap   Moest ik verliefd zijn...

Flip   Je kunt toch ook een fles champagne geven? Bloemen gaan maar een tijdje mee!

Flap   Een fles champagne is zo leeg. De helft als je de fles ontkurkt en de helft om te proeven. Maar ik ben niet verliefd. Jij wel!

Flip   Aan wat zie je dat?

Flap   Je pruik staat te veel naar achteren. Je weet geen blijf met je handen... Jij bent verliefd.

Flip   Ja?

Flap   Op die computerman. (kijkt naar links) Kijk, daar heb je hem.

Flip   De computerman. Wat een mooie man!

(Luc op met draagbare computer, naar linker bank toe.)

Luc   Hallo!

Flip   Ja, we zijn er nog.

Flap   Zit je nog in je put?

Luc   Ik moet het niet te vlug opgeven. Ik moet een liefje hebben. Alleen is maar alleen.

Flip   Dat zeg ik ook altijd. Maar waar vind je een lief?

Luc   Kom, duifje! Ik start het programma op en jij kunt dan kiezen uit heel de wereld. (installeert zijn computer) Wat moet het zijn?

Flip   Voor mij eentje van eenmeter zeventig.

Flap   Voor mij eentje om mee naar de voetbal te gaan.

Luc   Ene die hard kan roepen?

Flap   En voor jou?

Luc   Een zachte stem, een galante vent, gene zeveraar.

Flap   Een man?

Luc   Een juffrouwke, natuurlijk!

Flip   Mag ik je eens iets vragen?

Luc   Ja!

Flip   Wij, mijn vriendin en ik, willen een opstel maken voor de avondschool en wij...

Luc   Avondschool?

Flip   Onze leraar was de slimste niet en nu moeten we ons wat bijwerken, in de avondschool.

Luc   En waarover gaat dat opstel?

Flip   Schrik niet: over de menselijke relaties, over hoe je verliefd wordt en je een keuze leert maken, over dit pleintje en over die meneer Vogel.

Luc   Dat allemaal in een opstel?

Flip   Kan dat niet?

Luc Als je meteen naar Vogel stapt en je vraagt of hij verliefd is en of je een kans maakt, want daar komt het toch maar op neer, niet?

Flap Oké, je hebt ons door. Het gaat om geen opstel, we willen eigenlijk alleen maar inlichtingen over die meneer Vogel.

Luc Dat is al iets anders. Jullie zijn niet wie jullie zijn. Wie zijn jullie wel?

Flip (denkt na) Dat weten we zelf niet. Maar we zijn wel verliefd.

Luc Jullie ook? Weten jullie wel wat liefde is?

Flip Vroeger wel, tegenwoordig...

Luc Liefde bestaat uit oneindig veel binnenpretjes. Dingen die je ernstig meent, maar waarmee je achteraf moet kunnen lachen. (tot Flip) En waaraan moet volgens jou een goed lief voldoen?

Flip Een zachte stem, geen haren voor de ogen en als 't kan: een nieuwe fiets hebben.

Flap Die meneer Vogel...

Luc (denkt na) Vogel, zeg je? (knikken) Het mag eigenlijk wel niet, maar... voor jullie doe ik wel iets speciaals. (steekt zijn hand uit, ze schudden van neen) Gratis dus. Ook dat kan. (drukt op verschillende toetsen) Het lukt niet. Wat willen jullie eigenlijk weten?

Flap Waar hij vroeger woonde en zo...

Luc (ziet Vogel net buitenkomen om zijn terrasstoeltjes te schikken) Daar, kijk daar! Vogel in eigen persoon. Er op af!

Flap Ja, waarom ook niet? (tot Luc) Toch bedankt!

Luc Ik zet jullie op de lijst.

(Flip en Flap naar Vogel toe)

Vogel Eindelijk twee klanten voor een goede trappist!

Flap Twee waterkes met broebel! Wij hebben alle twee een zacht maagske!

Vogel Pak een stoel! Twee waterkes? Komt eraan! (af)

(Flip en Flap zetten zich)

Flip Toch een mooi zicht zo met die fontein!

Vogel (terug op met twee watertjes, zet ze neer) Normaal drink ik altijd mee met de klanten, maar jullie...

Flip Zodra de fontein af is, drinken we van de fontein. We hebben een krap budget, zie je...

Vogel Armoezaaiers! (kijkt naar omhoog) Heer, spaar ons van vogels zonder pluimen!

Flap Kun je niet eventjes bij ons komen zitten?

Vogel Twee euro voor de waterkes! (Flap betaald, Vogel zet zich) En wat willen jullie weten?

Flip Het zit hem zo... Wij moeten een opstel maken voor de avondschool.

Vogel Avondschool? Jullie? Beenhouwer of bakker?

Flip In de administratie.

Vogel Ja, daarmee...(wijst naar Luc) En die computerman volgt ook avondschool?

Flip Neen, neen. Die zoekt een lief met zijn computer.

Vogel (roept naar Luc) Voor mij ook een, een rosse en ze mag zelfs een beetje scheel zien.

Flip Als ze maar pinten kan spoelen, hé?

Vogel Niet affronteren! Allé, zeg het maar. Wat willen jullie van mij weten? (aarzeling bij Flip en Flap) Geen opstel, maar een ondervraging. Wat willen jullie van Vogel weten?

Flap We hebben van alles over Vogel gehoord. Wie is Vogel eigenlijk?

Vogel Drink eens van dat bruisend waterke. Vogel? Wat denken jullie?

Flap Een eerbare cafébaas, een spaarzame kerel...

Vogel Ik zal jullie helpen! Vogel heet niet Vogel. Maar iedereen zegt Vogel, voor mij is dat geen probleem als ze maar regelmatig drinken.

Flap (tot Flip) Schrijf op, kiekeken! (ze drinken van hun drankje, Flip noteert ijverig)

Vogel Vogel is een rare kwast. Bekijk me eens goed. Cafébaas, bekijk mijn handen eens?

Flip Door cafébaas te spelen worden grote handen niet kleiner. (bekijkt Vogels handen)

Vogel (geheimzinnig) Ik ben een mislukte gangster, zie je dat aan mijn handen?

Flip   Ik dacht...

Vogel   Een mislukte gangster. Moorden en branden. En vooral: bankovervallen! Dat zou je niet zeggen, niet?

Flip   Neen. En ben je nu op het rechte pad.

Vogel   Voorlopig. (kijkt naar de glaasjes) Zal ik nog een watertje halen. Met veel broebel?

Flap   Neen.

Vogel   (lacht) Jullie zijn geschrokken. Begrijpbaar. Voorlopig zie ik het niet meer zitten om iemand de nek om te draaien. Maar ik voel het: de passie komt terug. Als jullie watertje leeg is laten jullie het glas maar staan. (naar binnen.)

Flip   (drinkt ineens haar glaasje leeg.) Wat je nu zegt! Hoe schrijf ik dat op?

Flap   Eerste klas. Zeer gevaarlijk!

Flip   En toch...volgens zijn lijnen (in zijn handen) zag ik dat niet.

Flap   Dat is toch geen wetenschap! We moeten nog meer informatie inwinnen. De aanklacht blijft meer dan ooit overeind.

Anneke   (frêle juffrouw, naïef, ouderwets gekleed, op, kijkt rond, stapt naar Luc toe.) Ik ben Anneke.

Luc   (kijkt op) Ja, dat dacht ik al. Ik heb goed nieuws. Hij komt. (kijkt op uurwerk) Zet je (wijst naar rechterbank) daar maar! Is het je eerste date?

Anneke   Date?

Luc   Afspraak! Je weet wel...

Anneke   Noemt men dat zo? (naar bank toe, draait zich om) Bedankt! (zet zich op de bank, hoopvol, schikt haren, linkerbeen over rechterbeen en omgekeerd, zenuwachtig)

Flap   (wijst naar Anneke) Dat is nu liefde, zie je dat?

I.T.   (beer van een vent, met ringen in de oren, kauwgom,...op, blijft staan, kijkt naar de computerman, naar Flip en Flap en dan naar Anneke, stapt naar Anneke.) Dag, vrijmachientje! Anneke was de naam, juist?

Anneke   Dag!

I.T.   Zeg maar I.T. Heb je alles bij?

Anneke (knikt, toont papieren uit tasje) Hier.

I.T. (neemt papieren aan, bekijkt) Geboortebewijs, uittreksels van je bankrekening. Oké. We kunnen beginnen vrijen. (geeft papieren terug)

Anneke (traag) Ja...

I.T. Gooi die winkelzak weg. Armen omhoog. Vooruit! Pak me vast!

Anneke En al die mensen...

I.T. (kijkt rond) Twee onnozelaarsters en een computergek. Vooruit.

Anneke Als het dan toch moet...

I.T. Die armen zijn nogal kort. Kom we zullen eerst een toertje door het bos lopen. (I.T. in loopas af naar rechts en Anneke volgt.)

Anneke (terwijl traag in beweging komt en naar adem snakt) Als dat vrijen is. Ik had er me helemaal wat anders van voorgesteld. (af)

Flap Die kerel... ook verdacht. Noteer. (Flip noteert) Kom, we gaan een pintje drinken. In ons stamcafé, daar krijgen we vermindering. (kijkt naar Luc) Ook die kerel is niet te vertrouwen. Na de eerste moord zullen we dit pleintje moeten afgrendelen.

Flip Met een hangslot?

Flap Kom! (beiden af.)

Luc (druk met zijn computerprogramma, lacht. Hij heeft wat gevonden.) Eureka! Hebbes. Wat? Vijftig jaar? En nog niet... Neen! Dat kan toch niet. Vijfentwintig was de grens. En dan nog! (kijkt verder in het programma) Ha! Vierentwintig! Leuk! Drie kinderen! Meisjes! Geen date! (sluit computer af, ontgoocheld) Ik moet een nieuw programma installeren. Anders word ik pater, die eten ook drie keer per dag! (af)

DOEK PAUZE

DERDE BEDRIJF

Herman zit op de linkerbank, ongelukkig.

Paul poetst de fontein, doet er wat versiering aan, klaar voor de inhuldiging. Paul kijkt naar Herman, poetsdoek neer, stapt naar Herman. Blijft op een tweetal meters staan.

Paul Wel, Juliete, euh, Romeo wil ik zeggen. Je bent een beetje van slag! Zo te zien!

Herman (gestoord in zijn denken) Is die plasticen doos al klaar voor de vandalen?

Paul Wie aan die fontein komt, verzuip ik ter plaatse.

Herman Daar heb je dan water voor nodig.

Paul Als je regelmatig een pintje drinkt, heb je voldoende speeksel. En veel is er niet nodig. Maar jij...jij...

Herman Waarom moet jij je altijd met anderen moeien? Heb ik jou iets gevraagd?

Paul Ik vroeg jou iets. En dat verdient een antwoord. Als vrienden...

Herman (lacht) Vrienden? Jij een vriend?

Paul Ik ben de vriend van iedereen. Dus ook van jou.

Herman Vooruit dan maar.

Paul Liefde maakt een mens gevoeliger. Je loopt een berg op en voor je het weet zit je terug beneden in het dal.

Herman Als het dan in een gezellig café is, valt het wel mee.

Paul Je ziet soms van die mensen die altijd een zuur gezicht trekken en mensen die altijd lachen en niet weten waarom, wie verliefd is, is emotioneler dan de doorsnee mens. Kwetsbaarder!

Herman En waarom al die uitleg?

Paul Omdat je, verdomme, een vies gezicht trekt en dat ik weet waarom.

Herman Ik weet het zelf nog niet.

Paul Dat komt dan wel! Als je nog een tijdje wacht. Je piekert over iets wat met liefde te maken heeft.

Herman (lacht, naar de fontein toe) Liefde? Wat is dat?

Paul De indruk van een tegendruk en...

Herman   Laat maar!

Paul   Heb je al gedacht om enkele euro's in de fontein te werpen? En dan een wens te doen? Alle ziekten hebben een remedie.

Herman   (zet zich terug op de bank) Wie gezond is begrijpt dat niet.

Paul   Liefdesverdriet, dat heb je. Eigenlijk heb ik respect voor jou. Jij bent een flinke kerel, wel aan de oude kant, maar daar kun je natuurlijk niet aandoen. Die Trees, daar gaat het over!

Herman   Liefdesverdriet, mooi bedacht. Ik? Doe me niet lachen!

Paul   Lachen, dat zou jij wat meer moeten doen.

Herman   Waarom? Laat de gekken maar lachen!

Paul   Je hebt het op Trees gezien. Maar je bent niet alleen, ook die Vogel heeft belangstelling. En ik vind haar ook de moeite waard.

Herman   Vogel, heeft geen schijn van kans.

Paul   Zou zij wel... belangstelling voor de mannen hebben? In dat geval baat niets. Je kan een vogel alleen maar laten zingen als hij wil zingen! Je kunt er wel wat aan doen. Je pensioentje is op aan de rozen. Je hebt geen geld meer om in de fontein te werpen, en...

Herman   (kwaad) Zot!

Paul   Trees...

Herman   Wil je mij nu eens gerust laten?

Paul   (naar Herman toe, hand op schouder) Je moet zo vlug de moed niet laten zakken. Er zijn nog andere vrouwen die je voeten kunnen verwarmen.

Herman   Misschien wil ik wel geen vrouw meer. Wat vriendschap, ja, maar meer hoeft dat niet te zijn.

Paul   Jij hebt een vrouw nodig. Geloof dat maar van mij. En die Trees is een ideaal model. Misschien wel een beetje te veel gewapend beton, maar zelfs de sterkste bomen buigen in de wind.

Herman   (naar fontein toe, zet zich op de rechterbank) Ik heb zes kleinkinderen. Ben, Tim, Lita, Mieke, Christel en Jeroen. Als ik...

Paul   Zie je wel! Gooi het niet zover weg, Herman! Kleinkinderen zijn als zijn wedergeboorte. In ieder van zijn kleinkinderen leeft een stukje van zijn eigen aard, van zijn eigen voorbije leven.

Herman Christel en Jeroen doen ons Louisa verder leven. Zij was mijn liefste dochter.

Paul Op jouw leeftijd moet je geen vrouw om kinderen te kopen. Je moet alleen maar vriendschap geven en terugkrijgen. Meer niet.

Herman Kinderen, alles op zijn tijd. Mijn tijd daarvoor is voorbij, al lang. (recht) Mijn jongste dochter is een nakomertje, een beetje verwaarloosd. Ik heb er nooit een goede band mee gehad. We begrepen elkaar niet. En na de dood van mijn vrouw, is ze gaan studeren, op kot zoals men dat noemt, en ja...

Paul Misschien heb je zelfs geen vrouw nodig. Bemoei je je met Trees omdat er concurrentie is. Een oud oerinstinct; een man wil een vrouw veroveren...

Herman (naar Paul toe) Jij weet niet wat het betekent alleen te zijn. Jij bent nog met je moeder. Als ik de deur toetrek dan kan ik alleen nog naar mezelf kijken in de spiegel, en dat is maar voor een tijdje goed. En die stomme tv beelden. Alleen zijn...

Paul Dus toch een vrouw nodig!

Herman Eens samen gaan eten. Het mag ook een frituurtje zijn als er maar niet te veel lawaai is.

Paul Vertellen over wat voorbij is.

Herman Helemaal niet. Gewoon samenzijn. Praten zonder woorden. Zo een sjiek restaurant mag ook. Met een garçon die in zijn eigen denkt: "Ik zal die oude duiven eens pluimen".

Paul Wat is er zo speciaal aan Trees?

Herman Aan Trees? Niks! Trees is gewoon een oude duif.

Paul Toch heeft ze iets wat anderen niet hebben.

Herman (lacht) Veel geld?

Paul Ze straalt warmte uit. Je voelt dat, als ze in je buurt komt.

Herman Misschien weg. Wat ben je daarmee? Wat heb je aan een mooi gedekte tafel als er geen stoel voor je staat?

Paul Ik wist niet dat je het zo erg te pakken had.

Herman Ik ook niet. Heb ik het erg te pakken? Nu denk ik aan Trees en morgen geniet ik misschien meer van die fameuze fontein.

Paul (nadenkend) Ik zal Trees eens stimuleren.

Herman Voor je eigen belang.

Paul   Neen. Jij mag het gerust weten, Herman. Ik heb iemand anders op 't oog. Een vogeltje dat ik misschien moet kortwieken.

Herman   Jij bent dus echt verliefd?

Paul   Een beetje maar. Ze tussen het werk door. Weet je wat ik denk? Trees is besluiteloos.

Herman   (boos) Maar ze zou eens moeten kiezen.

Paul   Je bent te vroeg met die rozen begonnen. En je hebt er te weinig gegeven in 't begin. Vrouwen moet je overweldigen en zeker vrouwen die al wat meegemaakt hebben. Zes rozen. Als het de prijs was: had dan een kerstboom gekocht!

Vogel   (vanuit zijn deuropening) Schoppensteel, de gemeente betaalt je alleen om te werken. Laat die oude mannen hun dutje doen.

Paul   Echte champagne, Vogel. Echte, geen cider!

Vogel   En blijf met je poten van die fontein, eens ze werkt. De mensen zullen er geld in werpen, versta je!

Paul   Die fontein moet niet werken.

Vogel   Dan ben je je kop kwijt. Wat een blamage voor de gemeente.

Paul   Voor de gemeente is zoiets gangbaar. Denk maar dat het een standbeeld is.

Vogel   Dan zal ik er voor zorgen dat jouw kop als windhaan kan dienen.

Paul   Voor de haan morgen kraait, zal ik hier mijn geliefde kussen. En jij kunt op je tanden bijten. Valse tanden zijn sterker dan je denkt.

Vogel   Ik betaal deze receptie omdat ik mijn verloofde wil voorstellen.

Paul   Komt de pastoor ook? Dan kun je meteen trouwen. Aan een schappelijk prijsje.

Vogel   Voor iemand van de gemeente heb jij een te grote uitleg.

Paul   Een cafébaas met zo een lange tong moet voor mij geen pintje tappen.

Vogel   Ik heb mijn klanten. En die zijn best tevreden met een pintje met een grote kol. Leegloper! (af)

Paul   (zet zich naast Herman) Die Vogel, wie is dat?

Herman   Vogel. Meer weet ik niet.

Paul   Ik heb horen zeggen dat hij vroeger het een en ander heeft uitgespookt.

Herman En dan? Iedereen heeft wat uitgespookt. Misschien ben ik wel een écht spook.

Paul Een verliefd spook. Verliefd op Trees. Je weet toch dat Trees er warmpjes inzit?

Herman En dan?

Paul Drie huizen en de Sparwinkel in 't dorp zijn van haar. En ze heeft een hele boek speelkaarten van spaarboekjes en aandelen.

Herman Ja? Van die aandelen heb ik gehoord. Er zijn altijd mensen die roddelen.

Paul Ze zou ook veel geld verloren hebben met gokken.

Herman Als ze er plezier aan gehad heeft dan is dat in orde.

Paul Een weekje Benidorm was toch beter geweest.

Herman En dan met twee kilo overgewicht terugkomen.

Paul Dan heb je een reden om te vasten.

Herman En nadien terug naar Benidorm verlangen.

Paul Minder eten. Meer wandelen. Ook dat kan in Benidorm. Het schijnt dat Trees met haar geld geen blijf weet. Ze zou veel geërfd hebben.

Herman (kwaad) Jij wil altijd maar van iemand profiteren.

Paul Trees, dat is de vrouw voor jou.

Herman Dat maak ik zelf wel uit. Hoe zit het met die fontein?

Paul Maar trouwen zou ik niet doen. Veel kosten voor niets en je pensioentje vermindert. Hoeveel rozen heb je de laatste keer gegeven? 10?

Herman Misschien.

Paul Rozen geef je altijd onpaar: negen, elf, ...en weet je waarom? Omdat de persoon waar je die rozen aan geeft er moet bijgeteld worden.

Herman (wil opstappen) Misschien bedoel je het wel goed, maar je verveelt me!

Paul Na Trees is er nog leven op 't pleintje.

Herman (drinkt van zijn flesje water en steekt het terug weg, naar rechts.)

(Flip en Flap kleurig gekleed op, naar Herman toe)

Flip Herman, we moeten eens met je praten!

Herman   Ik heb al genoeg gepraat voor een hele week. Kom maar eens terug.

Flap   Over Vogel. Wij zijn in opdracht.

Flip   Wij moeten een opstel maken voor de avondschoon.

Flap   (vermanend naar Flip) Flip!

Flip   Het schijnt dat Vogel...

Herman   Over Vogel niets dan goeds.

Flap   Hij is toch je concurrent.

Herman   En dan? Ik ken hem nauwelijks. Hij komt uit een andere stad, schijnt het.

Flap   Er is ergens geld verdwenen.

Herman   Dat gebeurt wel meer.

Flip   Het is toch maar een mooiprater.

Herman   Dan is hij daarnet wel uit zijn rol gevallen.

Flap   Ja, en wat heeft hij dan verteld?

Herman   Het schijnt dat hij nog miljoenen op de bank heeft staan.

Flap   Drugsgeld. Verder?

Herman   Waar moeien jullie zich mee? Weg! Ik moet verder.

Flap   Wat zou je zeggen als hij met die praatjes Trees kan inpalmen?

Herman   Succes ermee! (af)

Vogel   (op, kijkt naar Flip en Flap) De vogels zonder pluimen. Jullie komen als geroepen.

Flip   Klinkt een beetje verdacht! Wat bedoel je?

Vogel   We zouden de fontein kunnen proberen. Ben je klaar, Schoppensteel?

Paul   Neen. Ik moet nog nadenken.

Vogel   Dat zal straks de burgemeester wel voor je doen. Ik wil de leidingen opendraaien, in mijn kelder.

Paul Als je erop staat: voor mij niet gelaten. Als 't lukt kunnen we misschien een voor-receptie organiseren.

Vogel Niets voor niets, wil je zeggen.

Paul Neen. Iets voor niets. Gewoon een gratis drankje.

Vogel Appelsap. Ik betaal de receptie ook al.

Paul Dat is een gunst. Zo weten de klanten wat voor een heerlijke dingen jij verkoopt. Sluikreclame, noem ik dat.

Flap Wat moet er eigenlijk gebeuren? (tot Vogel) Zo een stomme kraan opendraaien, dat kan toch iedereen? Of heb jij soms van die handen die men poten noemt?

Flip Toch, toch, collega! Met handen die men poten noemt moet er ook het een en ander kunnen gebeuren.

Vogel (windt zich op) Ik vraag gewoon maar ... en jullie maken er een wereldoorlog van. Als het tegen de goesting is, foert! (wil terug binnengaan)

Paul Hela, Vogel! Niet zo rap van je sokken vallen. Heb ik je niet gezegd dat dit een goed idee zou zijn?

Vogel Helemaal niet!

Paul Dan zeg ik het nu. (naar Vogel toe) Het is een héél goed idee, Vogel. Stel je voor dat er iets nog niet 100% in orde is.

Vogel Jij beweert toch altijd dat jij...

Paul (vertrouwelijk) Mijn kennis van fonteinen komt van zelfstudie. Ik heb misschien hier en daar een bladzijde overgeslagen. Daarbij: het plan voor deze fontein was in een vreemde taal. Een soort Frans.

Vogel Gewoon Frans dus. Dat leren ze in de kleuterklas.

Paul Daar heb ik geen moeite mee. In mijn tijd waren de kleuterjuffen nog niet zo mooi als nu.

Flap Wat moet er nu gebeuren?

Vogel Soort "policeke" laat grote mensen spreken.

Flap Zeveren is verloren tijd.

Vogel Ik wil gewoon maar voorkomen dat...

Paul Goed! Appelsap is beter dan kraantjeswater. Wat moet er gebeuren?

Vogel Kijk! Om te voorkomen dat heel het plein onderwater komt te zitten en de burgemeester straks natte voeten krijgt, moeten wij die fameuze fontein eerst eens proberen.

Paul Officieel mag zoiets niet. De eerste spadesteek, de eerste steen, de eerste...

Vogel En als 't niet werkt?

Paul Dan kan de burgemeester zijn speech nog houden. En die champagne is dan even lekker.

Vogel Ik ben er niet gerust in. (kijkt naar Flip en Flap) Jullie willen toch wel even meewerken, tot het nut van iedereen.

Flap En waarom niet? Wat moeten we doen?

Vogel Schoppensteel, euh Paul, aan de fontein en jullie verdelen jullie een beetje zodat ik kan horen wat er gebeurt.

(Paul haalt de schouders op, stelt zich op aan de fontein, Flip tussen de fontein en de deur van het café en Flap in de deuropening, net voordat Vogel weggaat.)

Vogel Op tijd roepen! (af)

Flip (tot Paul) Waarom zeggen ze altijd schoppensteel tegen jou?

Paul En waarom zeggen ze tegen jou niets?

Flip Daar zou je nog eens van verschieten. Er wordt veel tegen mij gezegd. Ook door mooie mannen.

Flap (roept) Open.

Flip Open.

Paul Niets te zien.

Flip Ik hoor iets.

Paul Er komt wind uit. Niets meer!

Vogel (terug in de deuropening) Zeg, kunnen jullie nu toch eens niet leren wat geduld te hebben? Trappeke op, trappeke af...

Paul Je zou eens een tijdje bij de gemeente moeten komen werken!

Vogel Dan zou ik eerst andere schoenen moeten aandoen. Het zijn de schoenen die het werktempo bepalen. De rest volgt. In de Congo dragen ze geen schoenen en daar gaat alles trager. Zie je...

Paul Komt er nog iets van?

Flip Water! Water!

Flap Zwijg, snotneus!

Flip Ja, pa!

Vogel (kijkt naar iedereen) Zijn we nu eindelijk klaar?

Paul Val maar niet van de keldertrap.

(Vogel af.)

Paul (luistert naar het geluid uit de fontein) Ik hoor iets.

Flip Wat hoor jij?

Paul Precies een soort tamtam.

Flip Van witte negerkes, dan.

Paul Zwijg, legkicken! (luistert, zegt wat hij hoort) Blanke... man... op... komst... met fles champagne.

(plots komt er een gulp water uit)

Flip Water, haan zonder pluimen!

Paul Mij niet afonteren! Ik ben in dienst.

Flip Je bent betaald, wil je zeggen.

Flap Zwijgen! Ik ben ook in dienst.

Paul (roept) Water!

Flip Water!

Flap Water!

(er komt met tussenpozen telkens een klein beetje water uit de fontein, dan komt er langs onder wat water uit, Paul zijn schoenen zijn helemaal nat.)

Paul Water in mijn schoenen.

Flip Ik voel niets.

Flap Ik ook niets.

Paul Stop!

Flip Stop!

Flap Stop!

(Paul draait met de hand een bevestiging van een van die buizen vast, Vogel op met fles in de hand en drie glazen.)

Vogel Geslaagd. Hier drink eens!

Paul Euh...

Vogel (kijkt naar Paul) Zo had ik het voorzien. Ik heb gisteren die moer wat losgedraaid. Ik hoopte dat jij zo dom zou zijn daar zo dichtbij te gaan staan. Laat ons drinken.

Paul Dat is verdomd oneerlijk.

Vogel In het leven is er niet veel eerlijk. Drink je mee? (schenkt de drie glazen vol, geeft aan ieder een glas) Allee, santé! (ieder drinkt van zijn glas, Vogel van de fles)

Paul Dat is verdorie echte cham...

Vogel Als ik iets aanbied, dan is het iets dat écht is.

Paul (glas is leeg) En hoe moet het nu verder. (kijkt naar de fles van Vogel)

Vogel Jullie glas, leeg is leeg. Ik heb nog de rest van de fles. We doen verder.

(iedereen zet zijn glas weg en neemt terug plaats voor de proef van de fontein.)

Flap Open!

Flip Open!

Paul Water. Water.

(er stroomt een klein straaltje water uit de fontein. Wel nog onregelmatig.)

Vogel (op, kijkt gelukkig naar de werkende fontein) Eindelijk water!

(men gaat rond de fontein staan, in halve kring)

Paul Dat is nu eens een fontein.

Flip Ik heb het ook al gezien. Fantastisch!

Paul (tot Vogel) En staat dat ding helemaal open?

Vogel Helemaal.

Paul Dan mankeert er iets.

Flap Jij hebt dat bouwplan niet goed gelezen.

Flip (bekijkt de fontein goed) Ik weet het. Dit is geen gewone fontein. Ik heb eens een film gezien en dat was net dezelfde fontein. (neemt klein muntstukje en werpt dat in de fontein, die meteen hoger begint te spuiten.) Zie je!

Paul Van een muzikale fontein had ik al gehoord. Dit is een wonder.

Flap Neen. Die fontein is zo gemaakt. (gooit ook een geldstukje in de fontein, die meteen hoger spuit)

(men werpt om beurten een geldstukje in de fontein, terwijl men rond de fontein danst en Flip en Flap een liedje zingen. Ook Vogel en Paul zingen uiteindelijk mee. De fontein is nu in volle werking. Plots, nadat Vogel een zwaar geldstukje in de fontein had gegooid, spuit de fontein heel hoog, dan verspreidt het water zich zodat ze allen een beetje nat worden. Paul draait de kraan onderaan de fontein toe. Hij neemt het geld uit de fontein en steekt dat in zijn zak.)

Paul Test geslaagd!

Vogel Maar...

Paul Je moet dit vergelijken met de paardenmolen voor de kinderen. Je betaalt, je hebt plezier en alles is oké.

Vogel (lacht) Waarvoor mijn water al niet goed is. (bekijkt het gezelschap) Kom, kinderen! Kom maar bij Vogel in het café. Neem je glas mee. Ik heb nog wel iets staan! (drinkt van de fles) Het zal wel niet zo goed zijn. Als het maar nat is, niet? Kom! (kijkt nogmaals naar de muntstukken) Ik betaal!

(Flip schudt met zijn hoofd en het water komt in Pauls gezicht terecht. Allen af met glas.)

Luc (en Herman op, van rechts, ze blijven staan in het midden) Ze hebben de fontein getest.

Herman Ja, met water. Wat zei je daar ook weer?

Luc Dat voor jou alles in orde komt. Ik zal je dat straks wel uitleggen. Voor mij, en ik ben dan toch de uitvinder van het computersysteem "Zoek de juiste vrouw voor de juiste man", populair gezegd dekseltje en potje, is er nog niets geregeld.

Herman Je bent misschien te veeleisend. Wat voor vrouw zoek jij dan?

Luc Iets speciaal. Ze moet lui zijn. Mag nooit met een zoemende stofzuiger rondlopen als ik in de zetel lig te mediteren. Ze moet bazig zijn en zichzelf

commanderen. Ze moet lekkere soep kunnen koken en duiven durven dooddoen. Ik hou van vers vlees.

Herman   Dat valt nogal mee. En sexy?

Luc   Sexy? Als 't niet anders kan. Op een ander gaan moet ook kunnen. Alleen zij moet er niet mee beginnen.

Herman   Je bent niet veeleisend. Ik denk wel dat ik voor jou iets kan vinden, zonder computer.

Luc   Kom, ik zal je eens vertellen wat ik voor jou in petto heb. Die Trees is geen spek voor jouw bek. Zoiets kun je nog altijd op de kop tikken.

(Herman is niet helemaal overtuigd, volgt Luc. Samen af.)

(Anneke op, vrolijk, uitgelaten, zet zich zenuwachtig op de bank rechts, ze kijkt naar links, van daar moet I.T. komen. Vandaar wordt het erop of eronder. Ze hoopt dat alle klaar komt.)

(I.T. op. Stapt nogal driftig naar Anneke toe, blijft voor de bank staan.)

Anneke   Dag, het was mooi weer vandaag, hé!

I.T.   Mooi weer en deze avond zal het niet meer regenen. Heb je er al eens over nagedacht?

(geen antwoord van Anneke.)

I.T.   Mijn vrienden hebben mij uitgelachen. Ik een eerste klas minnaar. Met een geweldige mensenkennis. Ik, door een seuteke aan de grond gespijkerd, tussen die rosse mieren! En niets...niets anders gevoeld!

Anneke   Na die mieren had wat anders moeten komen...

I.T.   Geen mieren! Eigenlijk was het een routineklus. Een, twee, drie en daar gaan we dan weer!

Anneke   Het viel niet mee. Voor mij ook niet.

I.T.   De normaalste gang van de wereld. Ik heb heel de week met mijn brommertje niet meer kunnen rijden. Het jeukte overal. Zal het vandaag lukken?

Anneke   (onnozel) Wat?

I.T.   Wel! Dat je eindelijk eens over de drempel van je kleuterjaren wilt springen.

Anneke   Waar moet ik overspringen?

I.T.   Niet springen of lopen. Gewoon wat verbeelding. In sprookjes geloven.

Anneke Roodkapje en de boze wolf. Wie is dan Roodkapje?

I.T. Goed. Jij bent Roodkapje. Ik de boze wolf. (stroopt broekspijpen op, ten aanval) Ik ga je niet helemaal opeten.

Anneke Ga je eerst niets anders doen?

I.T. Ja! Iets anders doen. Zal ik eraan beginnen?

Anneke (stelt zich op om een omverlopen te voorkomen) Moet je eerst mijn hand niet vragen?

I.T. (verbaasd) Jouw hand? Ik neem alles in een keer. En nadien peuzel ik je op.

Anneke En zijn er geen mieren?

I.T. (ontnuchterd) Wat nu weer? Mieren! Maar lief seuteke toch! Het is nu de tweede keer dat ik een voorbereide aanval moet afblazen. Wat heb je toch? Ik dacht: deze avond twee keer, dan ben ik terug op schema. Maar wat is er toch?

Anneke (naar fontein toe, kijkt naar I.T.) Vorige keer is het tegengevallen en nu... Het ging allemaal zo snel...

I.T. Traag. Je moet maar eens naar National Geographique kijken. Vlug, maar met een lange nawerking.

Anneke Met mieren...Ik heb er een gedichtje over gemaakt.

I.T. (zet zich op bank, schijnbaar geduldig, de avond is nog lang...) Lees maar voor juffrouw An van de kleuterklas.

Anneke Ben je dan niet ontgoocheld?

I.T. Dat kan nog komen. Lees maar voor.

Anneke (neemt papiertje, declameert) Een slechte dag is nog geen slecht jaar. Maar alle dagen regen is ook maar aan de natte kant. (Anneke kijkt even op haar papiertje, zo ontstaat er een korte pauze.)

I.T. (tegen zijn goesting, klapt in de handen) Dat was mooi!

Anneke Het is nog niet af. Nog tweeëntwintig strofen.

I.T. Jij hebt zeker nog nooit een vriendje gehad?

Anneke (steekt een beetje ontgoocheld het papiertje weg) Ja. Eentje. Een rare. Hij kon niet goed zwemmen en wilde altijd maar met mij gaan zwemmen in de Nete. In de maneschijn. En altijd op het onverwachts. (een beetje ongelukkig) Maar ik

had nooit mijn zwemkleding bij. En hij was ook veel groter dan ik. In plaats van zijn handen op mijn schouders te leggen, legde hij ze altijd op mijn hoofd.

I.T. En hoever is dat sulleke geraakt?

Anneke Tot in de vijver aan de Nete. Hij mistrapte en viel. In de vijver. En sindsdien komt hij daar altijd maden vangen om te vissen. Hij vist graag.

I.T. Ja... ik vang graag!

Anneke Zo zie je maar. Alles heeft zijn goede kanten.

(Anneke gaat naast I.T. zitten. Haalt twee lolly's boven en biedt er eentje aan I.T. Die weigert. Neemt haar lolly uit een papiertje en likt er aan, na een tijdje lolly terug in papiertje.)

Anneke Iedereen heeft zijn verwachtingen...

I.T. Die van mij zijn gekend. Liefde is geen kersen gaan plukken. Het is meteen in de appel bijten.

Anneke Ik zal je eens van mijn verwachtingspatroon vertellen. (recht, wandelt) Bladeren die van de bomen vallen, vogeltjes die fluiten, hand in hand... Een rood bakstenenhuisje...

I.T. Peperkoek met veel suiker...

Anneke En kindjes...

I.T. Op een ander, niet op mijn trouwboek. Alleen muziek van de radio.

Anneke En dromen van de toekomst...

I.T. ...en lang dromen.

Anneke Een heel leven lang. Mijn grootmoeder zei altijd dat je steeds jezelf moest blijven.

I.T. En die is ook getrouwd geraakt?

Anneke Met mijn grootvader.

I.T. (recht) En hoe zal het vandaag aflopen? Mijn handen jeuken.

Anneke De mijne ook.

(Vogel komt uit zijn café, met glas in de hand, kijkt naar het tweetal. Blijft staan.)

I.T. Hoera, eindelijk! Op naar de kikkers!

Anneke En de mieren!

I.T. Ook goed! (sleurt Anneke mee) Kom, seuteke: ik laat je alle kleuren van de regenboog zien.

Anneke Ik ook! (geeft I.T. een flinke dreun in het gezicht.)

I.T. (hand aan gezicht, het doet echt pijn, lacht) Als betaalmiddel kan zoiets, na de levering van de prestatie. Het kan een wild gevecht worden. Vooruit! Pure natuur.

(Anneke maakt zich los, zet zich op de bank, weent. I.T. kijkt besluiteloos naar Anneke.)

I.T. Oké, de match gaat niet door. En wie betaalt nu mijn verplaatsingskosten?

Anneke (kwaad) Ik. Ik betaal je verplaatsingskosten, maar de dokter moet je maar met de ziekenkas regelen. (trommelt er op los. I.T. verdedigt zich nauwelijks. Hij is zoiets zeker niet gewoon. Ze neemt haar lolly en slaat ermee op I.T., die afdruipt.)

I.T. (net voordat hij weggaat) Homo! (af)

(Anneke, op bank, weent. Vogel heeft medelijden met haar, stapt naar haar toe, blijft wel enkele meters van haar staan, klapt in de handen.)

Vogel Bravo.

(Anneke reageert niet.)

Vogel Bravo!

(Anneke kijkt op, keert zich weg van Vogel)

Vogel Dat heb je mooi gedaan!

Anneke Weg! Laat me gerust! Ik wil geen twee mannen op een avond.

Vogel Je bent mooi als je boos bent.

Anneke Heb ik je wat gevraagd? De ene wil mij voor de sex en de andere voor de afwas in zijn café.

Vogel Ik heb je toch niets gevraagd. Ik heb alleen maar gezegd dat je mooi bent. Ik wilde je een drankje aanbieden. Wie veel weent moet veel drinken. Kom je?

Anneke Ik weet het niet. Wat moet ik doen?

Vogel Kom! (wil haar een hand geven, zij weigert.)

Anneke Mannen!

Vogel Ik moet nog een man worden. Ik ben bijna volwassen. Kom!

(Anneke staat recht, stapt naar Vogel toe. Net voordat Vogel in de buurt van het café komt stappen Flip en Flap uit de deur, ze stappen naar Vogel toe.)

Flap Stop! We arresteren je!

Vogel Wat krijgen we nu?

(Anneke blijft verbaasd staan. Ook Vogel is geslagen. Flip en Flap halen van onder hun topje een groot blad papier. Dit papier hangt aan een koordje om hun hals.)

Flap Wij arresteren je voor ... moord! Moord en bankoverval!

Vogel (lacht, begrijpt niet) En daarnet zat je nog de plezante uit te hangen. Op mijn kosten te drinken.

Flap Wij zijn van de politie. En arresteren je. Alles wat je zegt kan tegen je gebruikt worden. Waar was je vijf jaar geleden op 29 februari?

Vogel Toen was het 1 maart. En die moord... waar hebben jullie het over?

George (op met burgemeesterssjerp. Kijkt naar de twee agenten.) Een ogenblikje! (naar Flap toe.) Er moet hier een misverstand zijn.

Vogel Meer dan een. Moord en een bankoverval?

Flap Waar haalde je het geld vandaan om deze café te kopen? En die moord? Heb jij ooit iemand doodgeschoten?

George Ik denk dat ik hier wat kan verklaren. Die moord, dat vertel ik jullie straks wel, als ik na de receptie nog nuchter ben. Vogel heeft van een oude vrouw, uit zijn familie, tweehonderd duizend euro gekregen. Via een notaris.

Flap Dat, dat... het spijt me, burgemeester: jij hebt gegevens bestemd voor het dossier achtergehouden. Ik moet dat melden.

George Gisteren vernomen. En ik had toen al een flink stuk in mijne kraag. (tot Flip en Flap) Geef die aanhoudingsbevelen maar aan Vogel als souvenir. (tegen hun zin geven ze die geplastificeerde papieren aan Vogel, tot Vogel:) En waar blijft nu die champagne?

Vogel Een ogenblikje, burgemeester. (herpakt zich) Ik was al bijna dood. Ik dacht: eerst de speech en dan...

George Meestal is dat zo. Maar ik zal enkele korte toespraakjes houden en tussendoor en er voor en er na...

Anneke (naar Vogel toe) Ik zal wel helpen! (samen met Vogel af)

Flap (tot burgemeester) Nu staan we schoon voor piet snot.

George (troostend) Dat zal nog gebeuren. Deze man is onschuldig.

Flap Zijn verleden...

George Vogel? Hij heeft vroeger eens wat met drugs geëxperimenteerd, heeft wat gezeten, heeft een tijdje in het buitenland verbleven en is nu terug op het goede pad. Het is een echte vogel! En hij zorgt vandaag voor de champagne. Wat wil je...

Flip Ik had zo op een arrestatie gehoopt. Goed voor de promotie...

George Als jullie deze receptie overleven, dan zal ik wel aan jullie denken. Trouwens: jullie zijn echt sexy met die prachtige pruiken. Ik heb zo het gevoel dat jullie...vandaag nog carrière maken. Ik voel het.

Flap Oké, zand erover!

(burgemeester geeft beiden een hand en een zoen. Luc is ondertussen ook aangekomen. Paul komt ook naar buiten, uit het café. De burgemeester geeft iedereen een hand en stapt resoluut naar de micro. Gedurende deze scène kunnen de aanwezigen de fontein bewonderen, mekaar begroeten, ...)

George (In de micro) Tuttuut, tuttuut, test micro... (naar publiek toe) Dat ding werkt.

(Anneke en Vogel op met dienblad met champagne. Men neemt af en drinkt.)

George (bewondert Anneke, tot Vogel) Een fameuze aanwinst, Vogel. (zachtjes naar Vogel toe, lacht) Goed voor de afwas! (Anneke kijkt kwaad naar de burgemeester) Zwart werk?

Vogel (lacht) Liefde, burgemeester. Liefde!

George (tot Anneke) En is het bij jou ook liefde, schatje?

Anneke Neen. Ik ben er voor de afwas!

George (bewonderend tot burgemeester) Geen seuteke!

(figuranten, eventueel, en Trees zijn aangekomen en krijgen drankjes en hapjes. Herman op met een héél grote tuil bloemen.)

Herman Trees, waar is Trees. (ziet Trees, stevent er op af) Hier ben ik. Ik heb bloemen meegebracht.

Trees Ik was al aan 't denken: wat zou dat voor iets kunnen zijn! En waarom geef jij altijd bloemen aan mij? Je moet dat eens verdelen. Iedere vrouw krijgt graag bloemen. Heb jij een speciale bedoeling soms?

Herman   Niet soms, altijd!

Trees   En wat is die speciale bedoeling? Moet ik dat weten?

Herman   Neen jij moet dat niet weten. Ik heb vandaag mijn pensioen getrokken. En er was index bij.

Trees   (naar Herman toe) Liefde denk ik. Kan dat?

Herman   Misschien wel.

Trees   Kom dan maar eens terug als je het zeker weet. (wijst naar de bloemen)
Ondertussen: water geven! (draait zich om)

Paul   (die in de buurt staat, tot Trees) Ik zou ze niet aannemen als er geen pot bij was.

Trees   Ik kan er niets mee doen, met zoveel bloemen. Ik heb zo geen grote pot.

Paul   In de wc-pot lukt zoiets wel. Wit met rood dat combineert goed! Regelmatig water geven is dan geen probleem en als je ze moegezien bent: deksel toe!

Trees   Herman wil de concurrentie uitschakelen.

Herman   Neen, de concurrentie zegt me niets. Ik wil Trees, die oude doos veroveren!

(Trees geeft Herman een pakkende zoen, ze nijpt hem bijna plat. En de rozen zaten er tussen. Trees neemt de rozen in ontvangst. Ze bewondert de rozen, duwt alles terug op zijn plaats. Weet niet wat met zo een tuil bloemen gedaan, legt ze uiteindelijk op de bank links vooraan. Gaat terug naast Herman staan.)

Trees   En morgen geef je de rest van dat pensioentje maar aan Trees. (neemt 2 glazen aan, toast op Herman)

(Anneke komt met schotel snacks naar Trees en Herman. Herman bekijkt Anneke, zij kijkt weg, Herman geeft Anneke een zoen.)

Anneke   (traag, een beetje verlegen.) Dag...Her...Dag, papa! (omhelzen mekaar, Trees kan nog net de schotel opvangen voordat hij op de grond had gevallen.)

Herman   Dat...is al een tijdje geleden. Alles goed met je? (hij streelt haar haar) Ik ben blij dat ik je zie.

Anneke   Ik ook. Ik had eens moeten langskomen.

(Vogel met drank in de buurt, ziet dat Herman Anneke zoent)

Vogel   Van mijn lief blijven.

Trees   En hoelang is zij al jouw lief?

Vogel Al heel lang, alleen zij wist het nog niet.

Anneke En ik doe ook de afwas.

Herman Je ziet er goed uit.

Anneke Jij ook.

Herman (wijst met de hand naar Trees) En dit is Trees, mijn lief.

Vogel En hoelang is zij al jouw lief?

Herman Al heel lang, alleen zij wist het nog niet.

Trees Fout! Jij wist het nog niet. Ik had al lang beslist dat jij je pensioentje aan mijn mocht afgeven. Ik heb alleen op de indexopslag gewacht.

Herman (wijst naar de rozen op de bank vooraan) Verloren geld.

Trees Sukkelaar! Je hebt je slag thuisgehaald.

Herman Volgende keer breng ik selder en prei mee.

Trees (troost) En wortelen! Dan kan ik meteen soep maken. Maar ventje toch!

Herman Ik voel me beledigd! (kwaad af)

Trees Dat is echte liefde! Na een half uur al ruzie.

Anneke Zo is hij niet. Hij komt wel terug. (tot Trees) Je moet hem regelmatig knuffelen. Hij is dat niet meer gewoon. Hij valt wel mee!

George (naar de micro toe) Ik hoop dat jullie allemaal iets te drinken hebben gekregen...(kijkt rond) Wat vinden jullie van Vogel zijn liefke? Zonder haar was die bediening zeker niet zo vlot verlopen. (men applaudisseert voor Anneke)

(men stelt zich op voor de speech van de burgemeester.)

George (trekt sjerp van burgemeester recht. teatraal) Geachte aanwezigen, beste mensen van Zonnebroek. (drinkt eens) Vandaag groot feest. Waar eens een lindeboom stond als symbool van bewegwijzering, staat nu een mooie fontein. Verliefden van heel de streek komen in de toekomst naar hier om een centje in de fontein te werpen en een liefdeswens te doen. Vlaanderen heeft dorpen waar men zegt een dorp van windmolens, een dorp van carnavalstoeten, een dorp met oude boerderijen te zijn: Zonnebroek zal vanaf nu de geschiedenis ingaan als een dorp met de enige en echte liefdesfontein. (drinkt nog eens)

(men applaudisseert.)

George Een fontein is maar een fontein als er echt water uitkomt. Daarom roep ik uit volle borst: water, water, water! (de laatste twee woorden "water" wordt door iedereen mee gescandeerd. Paul, fier als een gieter, draait de kraan onder de kom van de fontein open. Meteen spettert er wat water uit. Maar dan gebeurt er niets meer. George roept:) Water, water, water! (men scandeert mee, men kijkt naar de fontein, maar er gebeurt niets)

(Vogel (duwt iedereen uit de weg, naar het café toe.)

George (half tot de toeschouwers, half in de micro) Bij iedere inauguratie gebeurt er altijd wat. Een brug inhuldigen die instort dat gaat niet, maar een fontein die het even niet doet...

(geluid alsof er lucht uit de leiding van de fontein komt en dan plots: een kleine bruine straal. Sommigen doen: "oooh", anderen "aaaaah", men is verwonderd.)

Trees (naar de fontein toe, bekijkt de bruine straal en steekt een vinger uit, proeft. Roept het uit.) Een mirakel! Een mirakel!

Vogel (vanuit de deuropening van zijn café, schijnbaar verontwaardigd) Wat nu weer!

Paul (proeft ook) Spoelwater van het café! Namaak trappist!

Trees Daar ken jij niets van, schoppensteel. (naar de dienschotel met glazen drank, volle glazen en lege glazen. Ze kiepert al de volle glazen in de bloemen voor het café van Vogel en stapt naar de fontein toe.)

Vogel (verontwaardigd) Mama! Wat doe jij nu?

(plots is het stil. Zei Vogel niet "mama"?)

Vogel Echte champagne!

Trees Dat zeggen ze allemaal. Echte champagne!

Paul (naar Vogel toe) Zei Vogel niet "mama"?

Vogel (langs zijn neus weg) Ik heb ook zoiets gehoord. (kijkt naar Trees) Wat doe je nu?

(Trees spoelt de glazen met haar zakdoek en houdt dan het eerste glas onder de fontein, en proeft.)

Trees (met de blik van een kenner) Echte trappist.

Paul Dat kun jij wel zeggen.

Trees IK was erbij toen de trappist uitgevonden werd! Van verbazing viel die pater zijn broek af. Ik heb ze vastgehouden.

Paul   Dat kun jij wel zeggen. Daarbij: een broek onder een dikke buik valt makkelijk af.

Trees   (vult ook een glas voor Paul) Schoppensteel, dit is echte trappist, zeg dat Trees het gezegd heeft.

Paul   (proeft met kennis van zaken, geniet ervan, vol bewondering) Trees je bent een bees!

(iedereen wil nu een trappist proeven, Paul helpt Trees bij het bedienen van de aanwezigen, men prijst de kwaliteit.)

George   (roept luid) Een mirakel!

(iedereen drinkt nu van de trappist, zelfs Vogel. Alleen de burgemeester staat daar een beetje alleen gelaten, met papiertje in de hand voor de micro.)

Paul   Een mirakel!

Vogel   Wat zeg je?

Paul   Iedereen drinkt en de burgemeester is vergeten.

Vogel   Het lot van een functionaris in functie!

Trees   Ik zou je nog eens op mijn knieën moeten leggen! Jij deugniet.

Vogel   (zoent Trees) Nu ze het toch weten...

Trees   Wat weten?

Vogel   Wel...

Trees   Jij hebt een vat echte trappist...

Vogel   Een overschotje...

Trees   (ontroert, fier, ...) Ik ben blij dat je...(omhelst Vogel) Ik ben blij dat ...

Anneke   (naar Trees toe) Dan ben jij de moeder van mijn vogel?

Trees   Hij is wel een beetje veranderd tegen toen.

Anneke   Het is een vogel die veel heeft gevlogen. Soms ook op plaatsen waar hij niet thuishoorde.

(Trees omhelst Anneke)

Anneke   (fier) Vogel is nu van mij! Ik zal één vleugeltje een knipje van de schaar geven.

Trees Vogel blijft van mij! Ik wil hem wel aan jou uitlenen, voor één leven lang!

Vogel (wijst naar Anneke, tegen Trees) Ze is nog nooit met een man in bed geweest.

Trees Dat wil niets zeggen. Alle wegen leiden naar Rome! (tot Anneke) Laat hem vooral de baas niet spelen. Het is de slimste niet. Dat heeft hij van mijn overleden man. Zet hem 's morgens op zijn plaats en je héle dag is in orde.

Anneke Maar ik doe de afwas!

(ondertussen is iedereen al aan de tweede trappist. Ook de burgemeester is al goed op weg.)

Flip (tot Luc aan de fontein, ieder met een vol glas trappist in de hand) Had jij dat gedacht?

Luc Er gebeuren wonderbare dingen.

Flip Er zou nog meer kunnen gebeuren. Wil, ...jij van mijn trappist eens proeven?

Luc (verbaasd, niet begrijpend) Waarom?

Flip Ik drink van jouw glas, jij van het mijne!

Luc Waarom?

Flip Doen!

(Flip en Luc kruisen de armen en ze drinken uit mekaars glas, ze lachen, Luc nog een beetje verlegen)

Luc Wat zullen de mensen wel zeggen?

Flip ...dat je met een computer wel veel kunt, maar dat je die soms ook niet nodig hebt. (sleurt hem mee, een beetje uit de belangstelling) Je mag me zoenen, vluchtig maar. De rest is voor straks. (zoenen vluchtig)

George (tot Paul) Gefeliciteerd!

Paul Maar het is een ramp, burgemeester! Een ramp!

George Wat, een ramp?

Flap (naar Paul toe, haalt handboeien boven) In naam der wet!

Paul Wat heb ik nu weer gedaan? Burgemeester...(vraagt om hulp)

Flap Jij hebt stadseigendom opzettelijk beschadigd.

Paul Wat? Ik?

Flap Die fontein is veel te klein. Jij hebt daar misbruik gemaakt van je onkunde. Ik moet je arresteren.

Paul (boos) Ik heb helemaal niets...

Flap Je kunt het nog goedmaken! Steek je arm door mijn arm en drink van mijn glas. (doen net hetzelfde als Flip en Luc) En nu moet je me kussen.

Paul Wat gebeurt er hier allemaal!

Flap Het moet nog gebeuren. Je moet me kussen tot op het bloot vlees. Ten minste 5 kussen. Eerder is de camouflage niet van mijn gezicht. Pure natuur, zie je!

Paul Wat gebeurt er hier allemaal!

Flap Vooruit! Het moet nu gebeuren! (Paul kust Flap en na drie kussen zegt Flap) Een mirakel. Al na drie kussen.

Paul Dat zal met die trappist zijn.

Flap Neen, het is te lang geleden dat jij nog gekust hebt. Ik zal je nog andere zaken leren ook. Zonder trappist. Kom! (sleurt Paul mee naar rechts, af)

George (terwijl iedereen druk bezig is met drinken, snacks, ... en iedereen al een stukje boven het theewater is.) Geachte aanwezigen, beste mensen van Zonnebroek, het is vandaag... (verder komt hij niet, hij gaat op de trap voor het café zitten en lacht: hij is eigenlijk niet meer in staat om een deftige speech te houden.)

Herman (op, met in iedere hand een grote wortel met lang loof, kijkt verwonderd naar de bijna dronken groep, aarzelt, hij ziet Trees die ook al genoeg gedronken heeft, naar Trees toe en geeft haar een grote wortel.) Santé!

Trees (bijt van wortel) Wortel met trappist is nogal eens wat anders dan trappist met kaas. (kust Herman) Heb je de bankuittreksels van je pensioen mee?

Herman Een wortel per dag. Meer niet! (naar de tafel toe, neemt de ruiker bloemen) Hoor jij ... de vogels niet?

(zacht achtergrond geluid van vogels, komend van rechts, uit het bos. Het geluid zal verder in de scène aanzwellen.)

Trees Ik ken maar een vogel, (wijst naar Vogel) en dat is mijn vogel!

Herman Veel vogels. En ze kwetteren maar.

Trees Moet je niet eerst van die trappist proeven. Een mirakel!

Herman Voor mirakels zorg ik zelf wel. Kom! (wil afgaan en probeert Trees mee te nemen.)

Trees (wil die bloemen terug op de tafel leggen) Mirakels met doorntjes.

Herman Beter dan met mieren. (samen af)

(de figuranten stappen een voor een af. Sommigen nemen nog vlug een snacks. Ook Luc en Flip stappen op, arm in arm, ieder met een vol glas trappist. Net voor ze afgaan naar rechts, kruisen ze nog eens de armen en drinken van elkaars glas. Tot slot is er alleen nog de burgemeester op de scène. In een laatste krachtinspanning zet hij zich recht, naar de micro toe.)

George (gearticuleerd, traag, met tussenpozen) Geachte aanwezigen, beste mensen van Zonnebroek...beste mensen van Zonnebroek...Ik hoor vogeltjes fluiten...een mirakel...ik ben in de hemel...beste mensen van Zonnebroek, ik wens jullie allemaal (breed gebaar met de armen) veel zon...(mompelt dan nog het woord) ...broek. (het moet blijken dat hij bedoelt "veel zon in de broek" maar dat wordt aan de verbeelding overgelaten. De burgemeester valt in slaap.

EINDE.